

PRILOGA 3:

PREDLOG

(EVA 2022–1611–0079)

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Državni zbor Republike Slovenije je Zakon o davčnem postopku sprejel na seji 26. oktobra 2006, objavljen pa je bil v Uradnem listu RS, št. 117/06. Prvič je bil spremenjen z Zakonom o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo (Uradni list RS, št. 24/08; ZDDKIS), nato pa še z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 125/08; ZDavP-2A), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 20/09; ZDoh-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 110/09 in 1/10 – popr.; ZDavP-2B), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 43/10; ZDavP-2C), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10; ZDavP-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 32/12; ZDavP-2E), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 94/12; ZDavP-2F), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 111/13; ZDavP-2G), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 90/14; ZDavP-2H), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 91/15; ZDavP-2I), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 63/16; ZDavP-2J), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 69/17; ZDavP-2K), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 36/19; ZDavP-2L) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 66/19; ZDavP-2M).

Zakon o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US in 203/20 – ZIUPOPDVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US in 80/22 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) določa pravila, po katerih davčni organ postopa v davčnem postopku pri pobiranju davkov. Enako varstvo pravic (22. člen Ustave Republike Slovenije) je ustavna pravica procesnega značaja, s katero se zagotavlja enakopravnost med strankami v postopku. Z ZDavP-2 je davčnim zavezancem zagotovljeno enako varstvo pravic oziroma pravica do enakega procesnega varstva. Davčni zavezanci po postopku, določenem v ZDavP-2, uveljavljajo in zavarujejo svoje pravice in pravne koristi.

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva Sveta (EU) 2021/514 z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja (Direktiva 2021/514/EU). Ta ureja obveznost poročanja za operaterje digitalnih platform, ki bodo morali davčnemu organu poročati informacije o poslovnih dejavnosti prodajalcev, ki poslujejo preko digitalnih platform.

Uvedba poročanja je nujna, saj je trenutno poročanje o prihodkih, doseženih prek digitalnih platform na ravni celotne EU omejeno. Glede na to, da se digitalno gospodarstvo širi in se pričakuje, da se bo v prihodnjih letih še povečalo, bi se težave brez uvedbe obveznosti poročanja poglobile. Digitalni in globalni značaj gospodarstva digitalnih platform, povezan z razdrobljenostjo prihodkov, pridobljenih prek različnih platform, in razlikami v zahtevah glede poročanja med državami, predstavlja izziv v smislu ustreznega poročanja o prihodkih, doseženih prek digitalnih platform. Glede na navedeno se s predlogom zakona, ki implementira Direktivo 2021/514/EU, ureja obveznost poročanja na enoten način.

S predlogom zakona se urejajo tudi posamezni elementi upravnega sodelovanja (opredelitev standarda predvidoma pomembnih informacij, skupni davčni nadzor, skupinska zaprosila), kar bo izboljšalo učinkovitost in uspešnost mednarodnega upravnega sodelovanja.

V predlog zakona so vključene tudi spremembe in dopolnitve ZDavP-2, ki so se ob uporabi veljavnega ZDavP-2 pokazale za potrebne. Te spremembe so predstavljene v poglavitnih rešitvah predloga zakona.

2. CILJI, NAČELA IN POGLOVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

S predlogom sprememb se v slovenski pravni red prenaša Direktiva Sveta (EU) 2021/514 z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja (Direktiva 2021/514/EU).

Direktiva Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja je bila v zadnjih letih večkrat spremenjena. S temi spremembami so bile uvedene predvsem obveznosti poročanja, nato pa še sporočanje drugim državam članicam, ki se nanaša na finančne račune, vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnje cenovne sporazume, poročila po posameznih državah ter čezmejne aranžmaje, o katerih se poroča. Tako se je širil obseg avtomatične izmenjave podatkov.

Z direktivo 2021/514/EU pa se uvajajo spremembe, ki se nanašajo na vse oblike izmenjave informacij in upravnega sodelovanja, in sicer se določajo jasnejši roki in tesnejše upravno sodelovanje.

Uvaja se tudi obveznost poročanja za operaterje spletnih platform, ki bodo morali davčnemu organu poročati informacije o poslovni dejavnosti prodajalcev, ki poslujejo preko take platforme. Poročanje o poslovni dejavnosti vključuje najem nepremičnin, osebne storitve, prodajo blaga in najem katerega koli načina prevoza.

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZDavP-2 se predlagajo izboljšave veljavne ureditve davčnega postopka v smeri lažjega in hitrejšega uveljavljanja pravic in pravnih koristi zavezancev za davek. Cilj je zagotoviti učinkovito in pravilno izvajanje v praksi, zavezancem za davek poenostaviti postopke, odpraviti administrativna bremena in z njimi povezane stroške ter s tem olajšati izpolnjevanje obveznosti.

2.2 Načela

S predlaganimi rešitvami so spoštovane pravice davčnih zavezancev in upoštevana temeljna načela davčnega postopka, ki so opredeljena v veljavnem ZDavP-2. Predlog zakona ne spreminja obstoječih temeljnih načel davčnega postopka. Predlagane spremembe in dopolnitve ZDavP-2 predstavljajo način izvedbe temeljnega načela zakonitosti, načela gotovosti, seznanjenosti in

pomoči, načela varstva pravic strank in varstva javnih koristi, načela sorazmernosti, načela zaslišanja stranke, načela dolžnosti govoriti resnico in poštene uporabe pravic, načela zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja ter plačevanja davčnih obveznosti, načela dolžnosti dajanja podatkov, načela materialne resnice, načela tajnosti podatkov, načela usklajenosti pravnega reda s pravom Evropske unije, načela pravice do pritožbe in načela ekonomičnosti postopka. S predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZDavP-2 se še dodatno krepijo načela zakonitosti in varstva pravic strank in varstva javnih koristi.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev

Poglavitne rešitve lahko strnemo v naslednje vsebinske sklope:

1. Prenos Direktive Sveta (EU) 2021/514 z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja (Direktiva 2021/514/EU) (1., 6. – 16. in 23. - 26. člen predloga zakona).

Direktiva Sveta 2011/16/EU je bila v zadnjih letih večkrat spremenjena. S temi spremembami so bile uvedene predvsem obveznosti poročanja, nato pa še sporočanje drugim državam članicam, ki se nanaša na finančne račune, vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnje cenovne sporazume, poročila po posameznih državah ter čezmejne aranžmaje, o katerih se poroča. Tako se je razširil obseg avtomatične izmenjave podatkov.

Z direktivo 2021/514/EU se uvajajo spremembe, ki se nanašajo na vse oblike izmenjave informacij in upravnega sodelovanja, in sicer se določajo jasnejši roki in tesnejše upravno sodelovanje.

Na novo se uvaja tudi obveznost poročanja za operaterje digitalnih platform, ki bodo morali davčnemu organu poročati informacije o poslovni dejavnosti prodajalcev, ki poslujejo preko take platforme. Poročanje o poslovni dejavnosti vključuje najem nepremičnin, osebne storitve, prodajo blaga in najem katerega koli načina prevoza.

2. Druge rešitve, pomembne vidika lažjega izpolnjevanja davčnih obveznosti in zagotovitve ustreznega prenosa evropskih direktiv, so:

- razkritje določenih podatkov upravičeni osebi, ki jih potrebuje za izpolnitev obveznosti (2. člen predloga zakona, 19. člen ZDavP-2),
- izrecna navedba obveznosti predložitve podatkov in dokumentacije tudi za namene izpolnitve obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem (3. člen predloga zakona, 39. člen ZDavP-2),
- za prevzem dokumentov s portala eDavki zavezanec ne bo potreboval kvalificiranega digitalnega potrdila (4. člen predloga zakona, 85.a člen ZDavP-2),
- dopolnitve glede postopka skupnega dogovarjanja, ustrezen prenos Direktive o mehanizmih za reševanje davčnih sporov v EU (17., 18. in 19. člen predloga zakona; 256.b, 157. in 158.a člen ZDavP-2),
- napoved za odmero akontacije dohodnine ni več omejena na eno leto (20. in 21. člen predloga zakona, 288. in 291. člen ZDavP-2),
- ustrezno se prenese določba, določena z Direktivo o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga, vezano na institut izstopne obdavčitve, glede obravnave zapadlosti vseh naslednjih neplačanih obrokov davka (22. člen predloga zakona, 370.a člen ZDavP-2).

b) Način reševanja

Rešitve, ki izhajajo iz predloga zakona, se bodo reševale z izvajanjem ZDavP-2.

c) Normativna usklajenost predloga zakona

Predlagane spremembe in dopolnitve ZDavP-2 so usklajene z veljavnim pravnim redom, s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

2.4 Normativna usklajenost predloga zakona s predpisi, ki jih je tudi treba sprejeti oziroma spremeniti in »paketno« obravnavati:

/

2.5 Podzakonski akti

Predstavljene rešitve zahtevajo spremembe oziroma dopolnitve Pravilnika o izvajanju Zakona o davčnem postopku.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predvideva se, da bo imel predlog zakona pozitivne učinke na državni proračun zaradi povečanja prihodkov iz naslova pobranih davkov, kot posledica povečanja davčne kulture ponudnikov operaterjev spletnih platform zaradi boljše razpoložljivosti podatkov o njihovih prihodkih. Tako se pričakujejo dodatni davčni prihodki, ki pa jih je težko oceniti na ravni posamezne države članice.

Predlog zakona bo imel finančne posledice za državni proračun, saj bodo nastali stroški za razvoj oziroma nadgradnjo informacijske podpore za poročanje operaterjev spletnih platform pri FURS. Okvirna ocena enkratnih razvojnih stroškov je 1.277.462,00 EUR, ponavljajočih se (letnih) stroškov povezani s poročanjem operaterjev spletnih platform pa 134.882,00 EUR.

Predlog zakona ne bo povzročil finančnih posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona v državnem proračunu ni treba zagotoviti dodatnih finančnih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in pravu Evropske unije

Splošna ureditev

Avstrija

Davčni postopek v Republiki Avstriji ureja zvezni dajatveni red (Bundesabgabenordnung), ki vsebuje splošne določbe, ki se nanašajo na obdavčitev, pravice ter dolžnosti zavezancev, in kazenske določbe. Zakon vsebuje tudi določbe, ki se nanašajo na stranke, vloge, pristojnost, izločitev uradnih oseb, pisanja v postopku, vpogled v spise, vročanje, obliko odločitev ipd., saj ne predvideva subsidiarne uporabe zakona o splošnem upravnem postopku. Kot zvezne dajatve so opredeljene vse javne dajatve, določene z zveznimi predpisi, in dajatve, ki izhajajo iz neposredno uporabljivih predpisov Evropske unije, uvozne in izvozne dajatve, če carinski predpisi ne določajo drugače, vse vrste subvencij in vse akcesorne terjatve, ki nastanejo v davčnem postopku (zvišanja dajatev, obresti, stroški postopka in kazni).

Način pobiranja davkov

Davčna obveznost nastane, ko so po zakonu o obdavčenju izpolnjeni pogoji za njen nastanek.

Pri obdavčitvi se uporabi materialno pravo, ki je veljalo v času obdavčljivega dogodka, za razliko od postopkovnih pravil, ki se uporabljajo za vsak obdavčljiv dogodek, pod pogojem, da so v veljavi v času, ko davčni organ odloča. V tem primeru je čas nastanka obdavčljivega dogodka nepomemben. Ob tem velja, da se pravila o zastaranju štejejo kot procesna pravila. Potek roka ne vpliva na sam obstoj davčne obveznosti, temveč na možnost zahtevati izpolnitev davčne obveznosti.

Davčni zavezanec je opredeljen kot oseba, ki mora po davčnih predpisih plačati davek. Zakonodajalec lahko davčno obveznost naloži tudi tretji osebi, vendar v skladu z razsodbami ustavnega sodišča le v primeru opravičljivih razlogov, to je, kadar je tretja oseba v kvalificiranem razmerju z davčnim zavezancem, ki je pravne ali gospodarske narave (na primer banke ali delodajalci). Glede teh v določenem obsegu obstaja tudi dolžnost sodelovanja in dajanja podatkov, vendar mora biti ta sorazmerna.

Ker je davčno pravo del javnega prava, veljajo tudi na tem področju vsa ustavna načela, ki veljajo za javno pravo, zlasti ko to vpliva na lastninsko pravico, in sicer vladavina prava, delitev oblasti, pravica do zasebne lastnine, svobodna gospodarska pobuda, enakopravnost, zasebnost, varovanje podatkov, postopkovna pravila in načelo učinkovitosti.

Nemčija

V Zvezni republiki Nemčiji davčni postopek ureja Nemški fiskalni zakon (Bundesabgabenordnung, AO), ki se v splošnem uporablja za vse vrste davkov, posamezna vprašanja pa so lahko urejena različno. Davčno procesno pravo je na eni strani osnovano na uresničevanju materialnega prava in zaščiti udeležencev v postopku na drugi.

Način pobiranja davkov

Davčni zavezanec je oseba, ki plača davčno obveznost.

Postopkovno pravo temelji v osnovi na enotnem postopku z enotno odločitvijo, ki obsega določitev davka, ki ga zavezanec plača za določeno davčno obdobje. Davčna osnova je pri tem le del odločbe o obdavčenju. Obstaja pa tudi izjema te enotnosti, kjer je upravni davčni postopek razdeljen tako, da so določene upravne odločitve ločene, kar ima za rezultat samostojno upravno odločbo (npr. o delu davčne osnove), na katero je davčni organ vezan.

Čeprav je upravni akt prevladujoča oblika odločanja, upravni postopek obsega tudi druge upravne aktivnosti, kot so recimo čezmejna izmenjava podatkov. Če nemški davčni organ pošlje podatke tujim davčnim organom, gre pri tem za navadno administrativno dejanje, ne pa za upravni akt, ker ni ustanovljena nobena konkretna pravna obveznost, ki bi jo bilo treba izpolniti. Ne glede na to gre za upravni postopek s posledico, da se pri tem uporabi upravni postopkovnopravni okvir.

Načela davčnega postopka, ki izvirajo iz ustavnega prava, so zakonitost in enakost obdavčenja; načelo proporcionalnosti; varstvo temeljnih pravic z oblikovanjem postopkov, ki te zagotavljajo; varstvo upravičenih pričakovanj in varovanje podatkov.

Zakon pozna institut solidarnih davčnih zavezancev, kar pomeni, da davčni organ lahko terja od vsakega od njih izpolnitev celotne davčne obveznosti. Ko kateri koli od dolžnikov izpolni obveznost, to velja za vse. Za univerzalne pravne naslednike velja, da prevzamejo obveznosti po osebi, ki je umrla oziroma prenehala, vendar le do višine premoženja zapustnika oziroma osebe, ki je prenehala. Davčni zavezanec mora davčnemu organu sporočiti vsako spremembo svojega statusa, ki je pomembna za obdavčenje.

Davčne obveznosti obsegajo vse obveznosti davčno aktivnih in pasivnih subjektov. Osnovna obveznost aktivnih subjektov je podrobno spoznavanje pasivnih subjektov s postopkom obdavčenja. Obveza skupnega delovanja pri obdavčenju je skupna za aktivne subjekte, ki morajo pravilno uporabljati predpise, in tudi za pasivne subjekte, ki morajo dajati točne podatke, na podlagi katerih se predpisi lahko pravilno uporabljajo.

Nizozemska

V Kraljevini Nizozemski ureja davčni postopek splošni davčni zakon (Algemene inzake Rijksbelastingen, General Tax Law – GTA), ki vsebuje splošne določbe glede obdavčitve, obveznosti sporočanja podatkov in kazenske določbe. Uporabljata se tudi Zakon o pobiranju davkov (Invorderingswet, Tax Collection Act) in splošni upravni zakon (Algemene Wet Bestuursrecht, General Administrative Law Act – GALA). Prva dva sta specialna zakona, zadnji je lex generalis. Glede zastaranja se uporabljata GALA in GTA, odvisno od vrste odločitve. Pravila o obrnjenem dokaznem bremenu so urejena v GTA. Posebne določbe za posamezne davke določajo posebni zakoni. Državne davke zakon opredeljuje kot davke, ki jih pobira davčna uprava po pooblastilu vlade, ter vse uvozne in izvozne dajatve, ki jih določa carinski zakon.

Način pobiranja davkov

Odločba, s katero inšpektor določi davek, mora biti vedno izdana v pisni obliki. Inšpektor izda odločbo na podlagi davčne napovedi, ki jo mora vložiti vsak, od katerega inšpektor tako zahteva. Rok za vložitev davčne napovedi ne sme biti krajši od enega meseca. Ob vložitvi davčnega obračuna mora vsak priložiti tudi vse dokumente oziroma druge dokaze, katerih vsebina vpliva na odmero davka.

Pri odmeri davka inšpektor ni vezan na davčni obračun in lahko odmeri davek tudi na podlagi ocene davčne osnove. Inšpektor lahko na prošnjo zavezancu tudi podaljša rok, ki ga je postavil za vložitev davčne napovedi.

Na Nizozemskem je sistem odmere davka ločen od sistema pobiranja davka. Pristojnost davčnega inšpektorja je tako ločena od pobiranja davka. Odmerna odločba se preda v nadaljnjo pristojno obravnavo, organ za pobiranje davkov pa to pošlje davčnemu dolžniku. Zakon o pobiranju davkov (Tax Collection Act – TCA) vsebuje obsežne določbe glede pristojnosti organa za pobiranje davkov; daje mu številne možnosti prisilnih ukrepov za pobiranje davkov, med njimi tudi zapor za največ eno leto, ne glede na višino dolga.

Na Nizozemskem je že objavljen in v parlamentarni postopek predložen predlog sprememb zakonodaje za prenos Direktive Sveta 2021/514/EU (DAC7) glede poročanja operaterjev digitalnih platform in glede okrepitve drugih oblik mednarodnega upravnega sodelovanja. Okvir poročanja v celoti sledi vsebini in obveznostim poročanja po DAC7.

Predlog zakona je prilagojen pravu Evropske unije.

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva Sveta (EU) 2021/514 z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja. Prav tako se dopolnjujejo nekateri členi ZDavP-2, da bi se zagotovil pravilen prenos Direktive 2017/11852/EU z dne 10. oktobra 2017 o mehanizmih za reševanje davčnih sporov v Evropski uniji, Direktive Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga in Direktive Sveta (EU) 2016/2258 z dne 6. decembra 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Naloge države v zvezi s pobiranjem davka in nadzor na tem področju bo opravljala Finančna uprava Republike Slovenije. Predlog zakona bo imel administrativne posledice v postopkih oziroma pri poslovanju davčnega organa, saj se uvaja nova vrsta poročanja operaterjev digitalnih platform in izmenjave sporočenih podatkov s pristojnimi organi drugih držav članic EU in tretjih držav.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlagane spremembe prinašajo dodatne administrativne obremenitve za določeno skupino zavezancev, operaterje digitalnih platform, ki bodo poročali o prodajalcih, ki preko njihove platforme ponujajo najem nepremičnin, osebne storitve, prodajo blaga in najem katerega koli načina prevoza.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona bo povečal preglednost glede prihodkov, ki jih dosegajo prodajalci in s tem zagotovil enake konkurenčne pogoje za operaterje platform in tiste, ki uporabljajo platforme za prodajo svojega blaga in ponujajo storitve storitev, dajejo nepremičnine v najem ali ponujajo oblike prevoznih sredstev, zato bo imel imel pozitivne posledice za gospodarstvo.

Prispeval bo tudi k večji pravičnosti v obliki zaupanja v davčni sistem s pravično porazdelitvijo bremena med davčnimi zavezanci.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna Finančna uprava Republike Slovenije, ki bo na običajen način zagotovila tudi obveščanje zavezancev o novostih oziroma spremembah sprejetega zakona.

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremlja Ministrstvo za finance v skladu s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Ni drugih pomembnih okoliščin v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona.

6.9 Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe; znesek plačila, ki ga je oseba prejela za namen priprave zakona):

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki ali pravne osebe niso sodelovali.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona je bil objavljen na spletnem naslovu:

<https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=12705>

Čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe, je

potekal od ... 2022 do ... 2022

Ministrstvo za finance je na predlog zakona prejelo predloge in pripombe ...

Obširneje je poročilo o prejetih pripombah, predlogih in mnenjih ter njihovem upoštevanju vsebovano v tabeli, ki je priloga tega dokumenta.

8. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

- Klemen Boštjančič, minister za finance,
- Tilen Božič, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- mag. Saša Jazbec, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- mag. Tina Humar, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance,
- mag. Martina Verbančič, vodja Sektorja za sistem pobiranja davkov, Ministrstvo za finance.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZdavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US in 80/22 – odl. US) se v 1. členu v drugem odstavku besedilo v drugi alineji »in Direktivo Sveta 2018/822/EU z dne 25. maja 2018 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča (UL L št. 139 z dne 5. 6. 2018, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/822/EU), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/16/EU) – z 39. členom ter II., III.B, in III.C poglavjem četrtega dela tega zakona;« nadomesti z besedilom »Direktivo Sveta 2018/822/EU z dne 25. maja 2018 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča (UL L št. 139 z dne 5. 6. 2018, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/822/EU) in Direktivo Sveta 2021/514/EU z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L št. 104 z dne 25. 3. 2021, str.1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2021/514/EU), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/16/EU) – z 39. členom ter II., III.B, III.C in III.Č poglavjem četrtega dela tega zakona;«.

2. člen

V 19. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Davčni organ sme razkriti upravičeni osebi, ki ta podatek potrebuje za izpolnitev davčne obveznosti oziroma za izpolnitev dolžnosti dajanja podatkov po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju, na podlagi njenega obrazloženega pisnega zahtevka, v katerem morajo biti navedeni tudi podatki, ki davčnemu organu omogočajo enolično identifikacijo fizične osebe, in sicer:

- poleg osebnega imena še ali datum rojstva in naslov prebivališča ali enotno matično številko občana, razkriti podatek o davčni številki zavezanca za davek,
- davčna številka ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o osebnem imenu zavezanca za davek,
- osebno ime in davčna številka ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o rezidentskem statusu zavezanca za davek.«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Davčni organ sme delodajalcu zaradi obračuna nadomestila plače med začasno zadržanostjo delavca od dela zaradi zdravstvenih razlogov razkriti podatke o osnovi za to nadomestilo in številu ur, na katere se ta osnova nanaša. Delodajalec pridobi podatke iz prejšnjega stavka prek informacijskega sistema za podporo poslovnim subjektom na osnovi dokazila o delavčevi začasni zadržanosti od dela.«.

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Davčni organ na podlagi drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega in sedmega odstavka tega člena upravičeni osebi razkrije podatke brez soglasja oziroma brez predhodnega obvestila zavezancu za davek, na katerega se podatki nanašajo.«.

Dosedanja osmi in deveti odstavek postaneta deveti in deseti odstavek.

3. člen

V 39. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Osebe iz 31. člena tega zakona in druge osebe, ki so z zakonom pooblašene, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu, če tako zahteva, dati na razpolago podatke, potrebne za pobiranje davkov ali za izpolnitev obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem v davčnih zadevah, in v tem obsegu tudi omogočiti davčnemu organu vpogled v svojo dokumentacijo. Na razpolago morajo dati dokumentacijo, ki jo vodijo, in zbirke podatkov, ki jih vodijo v obliki registrov, evidenc ali zbirov podatkov, ne glede na to, ali so z zakonom predpisane kot obvezne, če in v obsegu, kot so potrebne za pobiranje davkov ali za izpolnitev obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem v davčnih zadevah, in druge informacije, ki so pomembne pri pobiranju davka ali pri izpolnitvi obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem v davčnih zadevah, vključno s svojo davčno številko in z davčnimi številkami drugih oseb, s katerimi morajo razpolagati v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, in enotnimi matičnimi številkami občana, če se v evidencah ne vodijo podatki o davčni številki.«.

4. člen

Četrti odstavek 85.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Zavezanec za davek dokument prevzame s portala eDavki tako, da z uporabo sredstev elektronske identifikacije dokaže svojo istovetnost in prevzame dokument v elektronski obliki ter elektronsko podpiše vročilnico.«.

5. člen

V 247. členu se prvi stavek petega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»Pristojni organ posreduje podatke takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa tri mesece po datumu prejema zaprosila.«

Šesti odstavek se črta.

Dosedanja sedmi in osmi odstavek postaneta nova šesti in sedmi odstavek.

Dosedanji deveti, ki postane novi osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Če pristojni organ na zaprosilo ne more odgovoriti v roku iz petega odstavka, takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa v treh mesecih od prejema zaprosila, obvesti organ prosilec o razlogih za to in o datumu, do katerega bi lahko po svojem mnenju odgovoril. Rok ne sme biti daljši od šestih mesecev po datumu prejema zaprosila.

Dosedanji deseti odstavek postane novi deveti odstavek.

6. člen

Za spremenjenim 247. členom se doda novi 247.a člen, ki se glasi:

»247.a člen
(predvidoma pomembne informacije)

(1) Za namene zaprosila iz 247. člena tega zakona so zaprošene informacije predvidoma pomembne, če v času vložitve zaprosila država prosilka meni, da v skladu z nacionalnim pravom obstaja razumna možnost, da bodo zaprošene informacije pomembne za davčne zadeve enega ali več davčnih zavezancev, ne glede na to, ali so identificirani z imenom ali kako drugače, in so upravičene za namene davčnega nadzora.

(2) Za izkazovanje, da so zaprosene informacije predvidoma pomembne, država prosilka v zaprosilu navede:

1. davčni namen, za katerega se informacije zahtevajo,
2. informacije, potrebne za izvajanje nacionalnega prava.

(3) Če se zaprosilo iz 247. člena tega zakona nanaša na skupino davčnih zavezancev, ki jih ni mogoče opredeliti posamično, država prosilka v zaprosilu navede:

1. podroben opis skupine,
2. razlago veljavnega prava in dejstev, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da davčni zavezanci v skupini niso izpolnjevali obveznosti veljavnega prava,
3. razlago, kako bi zaprosene informacije pomagale pri ugotavljanju izpolnjevanja obveznosti davčnih zavezancev v skupini, ter
4. po potrebi dejstva in okoliščine, povezane s sodelovanjem tretje osebe, ki je dejavno prispevala k morebitnemu neizpolnjevanju obveznosti veljavnega prava s strani davčnih zavezancev v skupini.«.

7. člen

V prvem odstavku 248. člena se pika nadomesti s podpičjem in doda nova četrta alineja, ki se glasi:
»- dohodkih iz prenosa premoženjskih pravic (licenčinah).«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pristojni organ v sporočanje podatkov iz prvega odstavka tega člena vključi davčno številko, če je na voljo.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Pristojni organ vsako leto obvesti Evropsko komisijo o najmanj dveh kategorijah dohodkov in premoženja iz prvega odstavka tega člena, v zvezi s katerima sporoča podatke o rezidentih druge države članice.

8. člen

V prvem odstavku 248.a člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. povzetek vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, vključno z opisom zadevnih poslovnih dejavnosti ali transakcij ali niza transakcij, in vse druge informacije, ki bi pristojnemu organu lahko pomagale pri oceni morebitnega davčnega tveganja, ne da bi to povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa ali informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo nemudoma po izdaji, spremembi ali obnovitvi vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, najpozneje pa v treh mesecih po

preteku polovice koledarskega leta, v katerem so bila vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazumi izdani, spremenjeni ali obnovljeni.«.

9. člen

Za 248. c členom se doda novi 248.č člen, ki se glasi:

»248.č

(avtomatična izmenjava podatkov, ki jih sporočajo operaterji platform)

(1) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo pristojnemu organu države članice, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU, in – kadar prodajalec, o katerem se poroča, opravlja storitve najema nepremičnin – tudi pristojnemu organu države članice, v kateri se nahaja nepremičnina, sporoči naslednje podatke o vsakem prodajalcu, o katerem se poroča:

1. ime, naslov registriranega sedeža, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčna številka) poročevalskega operaterja platforme in po potrebi individualno identifikacijsko številko, dodeljeno na podlagi drugega odstavka 255.aj člena tega zakona, ter poslovno ime platforme, v zvezi s katero poročevalski operater platforme poroča;

2. ime in priimek prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik, in naziv prodajalca, o katerem se poroča, ki je subjekt;

3. naslov;

4. davčno številko prodajalca, vključno z državo članico izdajateljico, če ta ne obstaja, pa kraj rojstva prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik;

5. matično številko podjetja prodajalca, o katerem se poroča, ki je subjekt;

6. identifikacijsko številko za DDV prodajalca, o katerem se poroča, če je na voljo;

7. datum rojstva prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik;

8. identifikator finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripiše, kolikor je na voljo poročevalskemu operaterju platforme in pristojni organ države članice, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident v smislu odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2022/16/EU, ni uradno obvestil pristojnih organov vseh drugih držav članic, da ne namerava v ta namen uporabiti identifikatorja finančnega računa;

9. če se razlikuje od imena prodajalca, o katerem se poroča, poleg identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripiše, če je na voljo poročevalskemu operaterju platforme, in vse druge informacije za identifikacijo, ki so poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z imetnikom tega računa;

10. vsako državo članico, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU;

11. skupno nadomestilo, plačano ali pripisano v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, za katere je bilo plačano ali pripisano;

12. vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja.

(2) Če prodajalec, o katerem se poroča, opravlja storitve dajanja v najem nepremičnin, se sporočijo naslednje dodatne informacije:

1. naslov vsake oglaševane nepremičnine, ki je določen na podlagi postopkov iz odstavka E oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU, in identifikacijski znak nepremičnine v katastru, če je na voljo;
2. skupni znesek nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, posredovano v zvezi z vsako oglaševano nepremičnino;
3. če je na voljo, število dni, ko je bila vsaka oglaševana nepremičnina v poročevalnem obdobju dana v najem, in vrsto vsake oglaševane nepremičnine.

(3) Sporočanje na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se izvede v dveh mesecih po koncu poročevalnega obdobja, na katerega se nanaša obveznost poročanja poročevalskega operaterja platforme.

10. člen

V prvem odstavku 251. člena se na koncu prvega stavka doda besedilo »ali da sodelujejo z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zaprošeni organ odgovori na zaprosilo v skladu s prvim odstavkom tega člena v 60 dneh po prejemu zaprosila, pri čemer potrdi, da se strinja, ali pa organu prosilcu posreduje obrazloženo zavrnitev. Kadar pristojni organ ugotovi, da zaprosilo, obvesti organ države prosilke o času, kraju in pogojih sodelovanja v postopku pobiranja davkov.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Kadar so uradne osebe organa prosilca prisotne pri opravljanju nalog ali v njih sodelujejo z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, lahko v skladu tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo, opravijo razgovore s posamezniki in preučijo dokumentacijo.«.

Dosedanji četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

Dosedanji šesti odstavek, ki postane sedmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(7) V 60 dneh po prejemu zaprosila za sočasni davčni nadzor pristojni organ potrdi sodelovanje, če je to glede na okoliščine primerno, sicer zaprosilo v istem roku obrazloženo zavrne.«.

11. člen

Za spremenjenim 251. členom se doda novi 251.a člen, ki se glasi:

»(251.a člen)
(Skupni davčni nadzor)

(1) Skupni davčni nadzor je davčni nadzor, ki ga skupaj izvajajo pristojni organi dveh ali več držav članic, povezan z eno ali več osebami, in je v skupnem interesu pristojnih organov vključenih držav članic.

(2) Pristojni organ lahko zaprosi pristojni organ druge države članice za izvedbo skupnega davčnega nadzora.

(3) Če za skupni davčni nadzor zaprosi pristojni organ druge države članice, pristojni organ na zaprosilo za skupni davčni nadzor odgovori v 60 dneh od prejema zaprosila. Pristojni organ lahko iz upravičenih razlogov zavrne zaprosilo za skupni davčni nadzor, ki ga poda pristojni organ države članice.

(4) Skupni davčni nadzor na vnaprej dogovorjen in usklajen način izvajajo davčni organ in pristojni organ države članice prosilke v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo. Pristojni organ glede dejavnosti skupnega davčnega nadzora, ki se izvajajo v Sloveniji, imenuje predstavnika, ki je odgovoren za spremljanje in usklajevanje skupnega davčnega nadzora.

(5) Uradne osebe držav članic, ki sodelujejo pri skupnem davčnem nadzoru, kadar so ti prisotni pri aktivnostih, ki se izvajajo v Sloveniji, imajo pooblastila v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo. Uradne osebe davčnega organa pri izvajanju aktivnosti skupnega davčnega nadzora v drugi državi članici ne izvajajo pooblastil, ki bi presegala obseg pooblastil, ki so jim podeljena v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo.

(6) Uradne osebe druge države članice, ki sodelujejo pri dejavnostih skupnega davčnega nadzora, lahko v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo, preko pooblaščenih uradnih oseb davčnega organa opravijo razgovore s posamezniki in preučijo dokumentacijo skupaj s pooblaščenimi uradnimi osebami davčnega organa.

(7) Oseba, ki je predmet skupnega davčnega nadzora ali na katero skupni davčni nadzor vpliva, ima enake pravice in obveznosti kot v primeru nadzora, pri katerem sodelujejo samo pooblaščenih uradnih oseb davčnega organa.

(8) Kadar pristojni organ s pristojnim organom ene ali več držav članic izvaja skupni davčni nadzor, si prizadeva za dogovor o dejstvih in okoliščinah zadevnega skupnega nadzora ter za dogovor o davčnem položaju osebe, ki je predmet nadzora, na podlagi ugotovitev skupnega davčnega nadzora.

(9) Skupni davčni nadzor se zaključi z zapisnikom pristojnih organov. V zapisnik se vključijo ugotovitve, o katerih se pristojni organi strinjajo, in se upoštevajo v odločitvah davčnega organa.

(10) Opravljeni skupni davčni nadzor ne vpliva na potek nadaljnjih postopkov in na pravice in obveznosti davčnih zavezancev v teh postopkih.

(11) Davčni organ seznanj z zapisnikom iz devetega odstavka tega člena osebo, ki je predmet skupnega nadzora, v 60 dneh po sprejemu zapisnika.«.

12. člen

V drugem odstavku 252. člena se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»- v postopku pobiranja davkov iz 244. člena tega zakona, DDV in drugih posrednih davkov, vključno z upravno ali sodno presojo, in«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Pristojni organ lahko pristojnim organom vseh drugih držav članic posreduje seznam namenov, za katere se lahko v skladu z zakonom uporabijo informacije in dokumenti, poleg namenov iz drugega in tretjega odstavka tega člena. Pristojni organ, ki prejme informacije in dokumente, lahko prejete informacije in dokumente na podlagi seznama druge države članice uporabi brez dovoljenja iz četrtega odstavka tega člena za katerega koli od namenov, ki jih navede država članica, ki sporoča informacije.

Dosedanji peti in šesti odstavek postaneta nov šesti in sedmi odstavek.

13. člen

Za spremenjenim 252. členom se dodajo novi 252.a, 252.b in 252.c člen, ki se glasijo:

»252.a člen

(obveščanje o obdelavi podatkov)

(1) Vsaka poročevalska finančna institucija, posrednik oziroma poročevalski operater platforme obvesti vsakega zadevnega posameznika, da se bodo z njim povezane informacije zbirale in pošiljale v skladu s tem delom zakona ter mu pred pošiljanjem informacij zagotovi vse informacije, do katerih je upravičen, da lahko uveljavlja svoje pravice glede varovanja svojih podatkov.

252.b člen

(omejitve)

(1) Za namene pravnega izvajanja tega dela zakona se obveznosti in pravice iz 13., prvega odstavka 14. in 15. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES omejujejo na obseg, ki je potreben za zaščito javnega interesa v davčnih zadevah na način, da do začetka davčnega postopka posameznik nima pravice do vpogleda v izmenjane podatke, ki se nanašajo nanj, če bi ta dostop ogrozil vodenje postopka.

(2) Davčni organ obvesti posameznika o razlogih za omejitve iz prvega odstavka, o trajanju omejitve ter kdaj lahko posameznik ponovno uveljavi svojo pravico do varovanja podatkov v celoti.

252.c člen

(postopanje v primeru kršitve varstva podatkov)

(1) V primeru kršitve varstva podatkov pristojni organ Evropski komisiji nemudoma prijavi to kršitev in naknadne popravne ukrepe.

(2) Pristojni organ preišče, ustavi in odpravi kršitev varstva podatkov, ter v pisnem obvestilu Evropski komisiji zaprosi za začasno prekinitev dostopa do omrežja CCN, če kršitve varstva podatkov ni mogoče takoj in ustrezno ustaviti.

(3) Pristojni organ lahko začasno prekine izmenjavo informacij z državo članico, v kateri je prišlo do kršitve varstva podatkov, o čemer pisno obvesti Evropsko komisijo in zadevno državo članico. Taka začasna prekinitev ima takojšnji učinek.

14. člen

V prvem odstavku 253.b člena se točka b) spremeni tako, da se glasi:

»b) Evropski komisiji najmanj enkrat letno sporoča statistične podatke o obsegu avtomatične izmenjave podatkov iz prvega in tretjega odstavka 248., 248.b in 248.c člena tega zakona ter informacije o upravnih in drugih stroških in koristih, povezanih z opravljenimi izmenjavami, ter vse morebitne spremembe, tako za davčne uprave kot tudi za tretje osebe.«.

15. člen

Za III.C poglavjem se doda novo III.Č poglavje in člani 255.z, 255.ž, 255.aa, 255.ab, 255.ac, 255.ač, 255.ad, 255.ae, 255.af, 255.ag, 255.ah, 255.ai, 255.aj, 255.ak, 255.al, 255.am, 255.an, 255.ao, 255.ap, 255.ar, ki se glasijo:

»III.Č poglavje

(Pravila za poročanje operaterjev platform)

255.z člen

(opredelitev pojmov in smiselna uporaba določb glede poročanja)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek I Priloge V Direktive 2011/16/EU, razen če niso v tem poglavju opredeljeni drugače.

(2) To poglavje se smiselno uporablja tudi za poročanje operaterjev platform za namene avtomatične izmenjave podatkov med pristojnim organom in pristojnimi organi jurisdikcij, ki niso države članice.

(3) Prodajalec, o katerem se poroča, pomeni katerega koli aktivnega prodajalca, razen izključenega prodajalca, ki je rezident Republike Slovenije ali jurisdikcije, v katero se poroča ali je dal v najem nepremičnino, ki se nahaja v Republiki Sloveniji ali v jurisdikciji, v katero se poroča.

(4) Davčna številka pomeni identifikacijsko številko davčnega zavezanca ali funkcijski ekvivalent identifikacijske številke davčnega zavezanca, izdane s strani države članice EU ali jurisdikcije, kjer je prodajalec rezident.

(5) V oddelku II Priloge V Direktive 2011/16/EU izraz vsaka država članica pomeni vsako jurisdikcijo, v točki B3, C1 in C3 pa poročevalsko jurisdikcijo.

255.ž člen

(obveznosti dolžne skrbnosti)

(1) Poročevalski operaterji platform izvajajo postopke dolžne skrbnosti glede zbiranja podatkov o prodajalcih in preverjanja prodajalcev v skladu z odstavki A do E oddelka II priloge V Direktive 2011/16/EU.

(2) Poročevalski operater platforme zaključi postopke dolžne skrbnosti iz odstavkov A do E oddelka II priloge V Direktive 2011/16/EU do 31. decembra poročevalnega obdobja.

(3) Poročevalski operater platforme se lahko opira na postopke dolžne skrbnosti, izvedene v zvezi s prejšnjimi poročevalnimi obdobji, če:

- so bile zahtevane informacije o prodajalcu bodisi zbrane in preverjene bodisi potrjene v zadnjih 36 mesecih in
- ni razloga, da bi poročevalski operater platforme domneval, da so informacije, zbrane v skladu z odstavki A, B in E oddelka II priloge V Direktive 2011/16/EU, nezanesljive ali neresnične oziroma so postale nezanesljive ali neresnične.

(4) Poročevalski operater platforme se lahko odloči, da postopke dolžne skrbnosti v skladu s prvim odstavkom tega člena zaključi samo v zvezi z aktivnimi prodajalci.

(5) Poročevalski operater platforme se lahko pri izpolnitvi obveznosti dolžne skrbnosti iz prvega odstavka tega člena opira na tretjega ponudnika storitev, vendar je za take obveznosti še naprej odgovoren sam.

(6) Kadar operater platforme izpolni obveznosti dolžne skrbnosti za poročevalskega operaterja platforme v zvezi z isto platformo na podlagi prejšnjega odstavka, ta operater platforme izvede postopke dolžne skrbnosti v skladu s prvim odstavkom tega člena. Za obveznosti dolžne skrbnosti je še naprej odgovoren poročevalski operater platforme.

255.aa člen

(informacije, ki se poročajo)

Vsak poročevalski operater platforme mora pristojnemu organu sporočiti naslednje informacije:

1. ime, naslov registriranega sedeža, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčna številka) poročevalskega operaterja platforme, individualno identifikacijsko številko iz drugega odstavka 255.aj člena tega zakona ter poslovno ime platform, za katere poroča poročevalski operater platforme;
2. za vsakega prodajalca, o katerem se poroča, ki je izvajal zadevno dejavnost, razen najema nepremičnine:
 - a) v primeru prodajalca, ki je posameznik: ime in priimek, naslov; davčno številko izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala davčno številko, če davčna števila ne obstaja, pa kraj rojstva tega prodajalca, identifikacijsko številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo;
 - b) v primeru prodajalca, ki je subjekt: naziv, sedež, davčno številko, izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala davčno številko, identifikacijsko številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo, matično številko subjekta, obstoj stalne poslovne enote, prek katere se izvajajo zadevne dejavnosti, če je na voljo, z navedbo jurisdikcije, v kateri je taka stalna poslovna enota;
 - c) identifikator finančnega računa, če je na voljo poročevalskemu operaterju platforme in pristojni organ jurisdikcije, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, ni sporočil, da identifikatorja finančnega računa ne namerava uporabiti v ta namen;
 - d) če se razlikuje od imena prodajalca, o katerem se poroča, poleg identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripíše, v obsegu, ki je na voljo poročevalskemu operaterju platforme, ter vse druge informacije za identifikacijo, ki so poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z zadevnim imetnikom računa;
 - e) jurisdikcijo, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II priloge V Direktive 2011/16/EU;
 - f) skupni znesek nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrletju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, za katere je bilo plačano ali pripisano;
 - g) vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrletju poročevalnega obdobja.
3. Za vsakega prodajalca, o katerem se poroča, ki je izvajal zadevno dejavnost najema nepremičnin:
 - a) v primeru prodajalca, ki je posameznik: ime in priimek, naslov; davčno številko izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala davčno številko, če davčna številka ne obstaja, pa kraj rojstva tega prodajalca; identifikacijsko številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo;
 - b) v primeru prodajalca, ki je subjekt: naziv, sedež, davčno številko, izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala davčno številko, identifikacijsko številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo, matično številko subjekta, obstoj stalne poslovne enote, prek katere se izvajajo zadevne dejavnosti, če je na voljo, z navedbo jurisdikcije, v kateri je taka stalna poslovna enota;
 - c) identifikator finančnega računa, če je na voljo poročevalskemu operaterju platforme in pristojni organ jurisdikcije, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, ni sporočil, da identifikatorja finančnega računa ne namerava uporabiti v ta namen;
 - d) če se razlikuje od imena prodajalca, o katerem se poroča, poleg identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripíše, v obsegu, ki je na voljo poročevalskemu operaterju platforme, ter vse druge informacije za identifikacijo, ki so poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z zadevnim imetnikom računa;
 - e) vsako jurisdikcijo, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident na podlagi postopkov iz odstavka D

oddelka II priloge V Direktive 2022/16/EU;

- f) naslov vsake oglaševane nepremičnine, ki je določen na podlagi postopkov iz odstavka E oddelka II priloge V Direktive 2022/16/EU, in identifikacijsko številko nepremičnine v katastru, če je na voljo;
- g) skupni znesek nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, posredovano v zvezi z vsako oglaševano nepremičnino;
- h) vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja;
- i) če je na voljo, število dni, ko je bila vsaka oglaševana nepremičnina v poročevalnem obdobju dana v najem, in vrsto vsake oglaševane nepremičnine.

255.ab člen

(poročanje o nadomestilu)

(1) Informacije o nadomestilu, plačanem ali pripisanem v fiat valuti, se sporočijo v valuti, v kateri je bilo nadomestilo plačano ali pripisano. Če je bilo nadomestilo plačano ali pripisano v obliki, ki ni fiat valuta, se o njem poroča v lokalni valuti, preračunani ali vrednoteni na način, ki ga dosledno določi poročevalski operater platforme.

(2) Informacije o nadomestilu in drugih zneskih se sporočijo za četrtletje poročevalnega obdobja, v katerem je bilo nadomestilo plačano ali pripisano.

255.ac. člen

(čas in način poročanja)

(1) Poročevalski operater platforme pristojnemu organu sporoči informacije iz 255.aa člena tega zakona v zvezi s poročevalnim obdobjem najpozneje 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je prodajalec identificiran kot prodajalec, o katerem se poroča. Informacije se sporočajo na način in v obliki, ki jo predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Če poročevalski operater platforme v koledarskemu letu, za katero se poroča, ni identificiral prodajalcev, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

(3) Če je poročevalskih operaterjev platform več, je vsak izmed njih oproščen poročanja o informacijah, če lahko dokaže, da je o istih informacijah poročal drug poročevalski operater platforme.

(4) Če poročevalski operater platforme v smislu točke (a) pododstavka A(4) oddelka I Priloge V Direktive 2011/16/EU, ki izpolnjuje katerega koli od tam navedenih pogojev v več kot eni državi članici, za izpolnitev zahtev glede poročanja iz tega člena izbere Republiko Slovenijo, sporoči informacije iz 255.aa člena tega zakona v zvezi s poročevalnim obdobjem pristojnemu organu najpozneje 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je prodajalec identificiran kot prodajalec, o katerem se poroča.

(5) Če je poročevalskih operaterjev platform iz prejšnjega odstavka več, je vsak izmed njih oproščen poročanja o informacijah, če lahko dokaže, da je o istih informacijah poročal drug poročevalski operater platforme v drugi državi članici ali kvalificirani jurisdikciji zunaj EU.

(6) Tuji operater platforme v smislu točke (b) pododstavka A(4) oddelka I Priloge V Direktive 2011/16/EU sporoči informacije iz 255.aa člena tega zakona v zvezi s poročevalnim obdobjem pristojnemu organu države članice

registracije, določene v skladu s pododstavkom F(1) oddelka IV Priloge V Direktive 2011/16/EU v roku iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Poročevalskemu operaterju platforme iz prejšnjega odstavka ni treba predložiti informacij iz 255.aa člena tega zakona v zvezi s kvalificiranimi zadevnimi dejavnostmi, ki jih zajema veljaven kvalificiran sporazum med pristojnimi organi, v katerem je že predvidena avtomatična izmenjava enakovrstnih informacij o prodajalcih, o katerih se poroča in ki so rezidenti Republike Slovenije.

255.ač člen

(izbira države članice poročanja)

Če poročevalski operater platforme v smislu točke (a) pododstavka A(4) oddelka I priloge V Direktive 2011/16/EU izpolnjuje katerega koli od tam navedenih pogojev v več kot eni državi članici, za izpolnitev zahtev glede poročanja v skladu s 255.ac členom tega zakona izbere eno od teh držav članic. Poročevalski operater platforme o svoji izbiri obvesti vse pristojne organe teh držav članic.

255.ad člen

(izključeni operater platforme)

Če se za operaterja platforme šteje, da je izključeni operater platforme, pristojni organ v primeru, da je bil predložen dokaz v skladu s pododstavkom A(3) oddelka I Priloge V Direktive 2011/16/EU, o tem in o vseh naknadnih spremembah obvesti pristojne organe vseh drugih držav članic.

255.ae člen

(obveščanje prodajalca, o katerem se poroča)

Poročevalski operater platforme tudi prodajalcu, o katerem se poroča in na katerega se informacije nanašajo, zagotovi informacije iz pododstavkov B(2) in B(3) oddelka III priloge V Direktive 2011/16/EU najpozneje 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je prodajalec identificiran kot prodajalec, o katerem se poroča.

255.af člen

(zaptje računa prodajalca zaradi nepredložitve informacij)

Če prodajalec ne predloži informacij, zahtevanih v skladu z oddelkom II priloge V Direktive 2011/16/EU, poročevalski operater platforme po dveh opominih, ki sledita prvotnemu zaprosilu poročevalskega operaterja platforme, vendar ne pred iztekom 60 dni, zapre račun prodajalca in mu prepriča, da bi se ponovno registriral na platformi, ali zadrži plačilo nadomestila prodajalcu, dokler prodajalec ne zagotovi zahtevanih informacij.

255.ag člen

(vodenje evidence glede postopkov dolžne skrbnosti)

Poročevalski operaterji platform vodijo evidenco izvedenih ukrepov in vseh informacij, na katere se oprejo pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja iz oddelkov II in III priloge V Direktive 2011/16/EU. Evidence v skladu s tem zakonom se hranijo deset let po koncu poročevalnega obdobja, na katerega se nanašajo, na način iz 32. člena tega zakona.

255.ah člen

(zahteva za poročanje)

Pristojni organ lahko naslovi zahtevo za poročanje na poročevalske operaterje platform, če ti ne sporočijo vseh informacij, ki so potrebne, da pristojni organ lahko izpolni obveznost sporočanja informacij v skladu z 248.č členom tega zakona.

255.ai člen

(nadzor pristojnega organa)

(1) Pristojni organ preverja, ali poročevalski operaterji platform izpolnjujejo postopke dolžne skrbnosti in zahteve glede poročanja iz oddelkov II in III priloge V Direktive 2011/16/EU.

(2) Če so sporočene informacije neresnične ali nepopolne, pristojni organ od poročevalskega operaterja platforme zahteva popravek poročila.

255.aj člen

(registracija tujega operaterja platforme, ki ni kvalificiran operater platforme)

(1) Za namene izpolnjevanja zahtev glede poročanja na podlagi 255.ac člena tega zakona se poročevalski operater platforme v smislu točke (b) pododstavka A(4) oddelka I Priloge V (tuji operater platforme) registrira, ko začne izvajati dejavnost kot operater platforme.

(2) Če tuji operater platforme za državo registracije izbere Republiko Slovenijo, mu pristojni organ izda individualno identifikacijsko številko. Pristojni organ sporoči individualno identifikacijsko številko, ki jo je dodelil poročevalskemu operaterju platforme, pristojnim organom drugih držav članic.

(3) Poročevalski operater platforme iz prvega odstavka pristojnemu organu sporoči informacije iz pododstavka F(2) oddelka IV Priloge V Direktive 2011/16/EU in ga obvesti tudi o vseh spremembah sporočenih informacij.

255.ak člen

(preklic registracije)

(1) Če tuji poročevalski operater platforme po dveh opominih pristojnega organa, kadar je Republika Slovenija države enkratne registracije, ne izpolni obveznosti poročanja v skladu z 255.ac členom tega zakona, pristojni organ prekliče registracijo tujega poročevalskega operaterja platforme, opravljene na podlagi 255.aj člena tega zakona. Registracija se prekliče najpozneje po izteku 90 dni, vendar ne pred iztekom 30 dni po drugem opominu pristojnega organa.

(2) Poročevalski operater platforme, katerega registracija je bila preklicana, se lahko vnovič registrira le pod pogojem, da pristojnemu organu predloži ustrezna jamstva za svojo zavezo, da bo izpolnil zahteve glede poročanja v EU, vključno z vsemi še neizpoljenimi zahtevami glede poročanja.

255.al člen

(izbris tujega operaterja platforme)

Če je Republika Slovenija država članica enkratne registracije, pristojni organ zaprosi Evropsko komisijo za izbris poročevalskega operaterja platforme iz prvega odstavka prejšnjega člena iz centralnega registra v naslednjih primerih:

1. če operater platforme obvesti pristojni organ, da ne izvaja več dejavnosti kot operater platforme,
2. kadar je kljub odsotnosti obvestila iz prejšnje točke mogoče domnevati, da je dejavnost operaterja platforme prenehala,
3. če operater platforme ne izpolnjuje več pogojev iz točke (b) pododstavka A(4) oddelka I priloge V Direktive 2011/16/EU,
4. če je pristojni organ preklical registracijo na podlagi 255.ak člena tega zakona.

255.am člen
(obvestilo o neregistraciji)

Pristojni organ nemudoma obvesti Evropsko komisijo o vsakem tujem operaterju platforme, ki začne izvajati dejavnost kot operater platforme, vendar se ne registrira v skladu z 255.aj členom tega zakona.

255.an člen
(prepoved opravljanja dejavnosti tujega operaterja platforme)

(1) Če tuji poročevalski operater platforme ne izpolni obveznosti registracije ali če je bila registracija preklicana v skladu z 255.ak členom tega zakona, lahko uradna oseba, če je to nujno potrebno zaradi preprečitve nadaljnje kršitve, do odprave nepravilnosti tujemu operaterju platforme z odločbo prepove opravljanje dejavnosti ter hkrati izreče ukrep zapečatenja spletne strani v skladu z 8. členom Pravilnika o načinu izvrševanja pooblastil uradnih oseb Finančne uprave Republike Slovenije in označitvi službenih vozil Finančne uprave republike Slovenije (Uradni list RS, št. 57/15).

(2) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži izvršitve odločbe.

255.ao člen
(centralni register)

Pristojni organ sporoča informacije, ki so bile posredovane v skladu z 255.ad členom in sporočene v skladu s tretjim odstavkom 255.aj člena tega zakona, Evropski komisiji, ki vzpostavi centralni register, v katerem se beležijo informacije. Ta je na voljo pristojnim organom vseh držav članic.

255.ap člen
(odločitev Evropske komisije o enakovrednosti podatkov na podlagi zahteve Republike Slovenije)

(1) Pristojni organ z obrazloženim zaprosilom Evropsko komisijo zaprosi, da ta odloči, ali so podatki, ki jih je treba avtomatično izmenjati na podlagi sporazuma med pristojnim organom in jurisdikcijo zunaj EU v smislu pododstavka (A)7 oddelka I Priloge V Direktive 2011/16/EU, enakovredni tistim iz odstavka B oddelka III Priloge V Direktive 2011/16/EU.

(2) Če Evropska komisija meni, da nima vseh informacij, potrebnih za presojo zaprosila, o tem v dveh mesecih od prejema zaprosila obvesti pristojni organ in podrobno navede, katere dodatne informacije potrebuje.

255.ar
(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja III.Č poglavja tega zakona.

16. člen

V 256.b členu se drugi odstavek črta.

17. člen

V 257. členu se v drugem odstavku v drugi alineji na koncu črta beseda »ali« in za tretjo alinejo, na koncu katere se pika nadomesti z vejico, doda nova, četrta alineja, ki se glasi:

»- če je bila v upravnem sporu izdana pravnomočna sodba glede vprašanja obdavčitve.«.

18. člen

V 258.a členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(objava doseženega dogovora med pristojnimi organi)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Dogovor, ki ga dosežejo pristojni organi po mnenju posvetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov, se javno objavi v celoti, če se pristojni organ tako dogovori s pristojnim organom druge države in se davčni zavezanec s tem strinja. V nasprotnem primeru se javno objavi samo njegov povzetek. Dogovor ali njegov povzetek objavi Evropska komisija.«.

19. člen

V 288. členu se v tretjem in četrtem odstavku črta besedilo »v davčnem letu«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Dejanski dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnine napove davčni zavezanec iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine v skladu z 267. členom tega zakona.«.

20. člen

V 291. členu se v drugem in tretjem odstavku črta besedilo »v davčnem letu«.

21. člen

V 370.a členu se v petem odstavku 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. posameznega obroka ali njegovega dela ne plača v 12 mesecih od njegove zapadlosti.«.

22. člen

Za 400.b členom se doda novi 400.c člen, ki se glasi:

»400.c člen

(davčni prekrški, ki jih storijo poročevalski operaterji platform v zvezi z izvajanjem III.Č poglavja četrtega dela tega zakona)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek poročevalski operater platforme, če:

1. ne izvaja postopkov dolžne skrbnosti glede zbiranja podatkov o prodajalcih in preverjanja prodajalcev v skladu z oddelkom II priloge V Direktive 2011/16/EU (255.ž člen);
2. pristojnemu organu ne sporoči predpisanih informacij iz 255.aa člena oziroma ne poroča ali jih ne sporoča pravočasno ali ne poroča pravilno o nadomestilu ali ne sporoči, da v koledarskem letu ni identificiral prodajalcev, o katerih se poroča (255.aa, 255.ab in prvi in drugi odstavek 255.ac člena);
3. ne vodi evidence izvedenih ukrepov in vseh informacij, na katere se opre pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja iz oddelkov II in III. oziroma evidence ne hrani v skladu s tem zakonom (255.ag člen);
4. na zahtevo pristojnega organa ne predloži popravka poročila ali v popravku poročila navede nepopolne ali neresnične informacije (drugi odstavek 255.ai člena).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba poročevalskega operaterja platforme.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

(sporočanje kategorij dohodkov in premoženja Evropski komisiji)

Pristojni organ pred 1. januarjem 2024 obvesti Evropsko komisijo o najmanj štirih kategorijah iz prvega odstavka 248. člena zakona, v zvezi s katerimi pristojni organ pristojnemu organu katere koli druge države članice z avtomatično izmenjavo sporoči podatke o rezidentih v tej drugi državi članici. Taki podatki se nanašajo na davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2025 ali pozneje.

Določba spremenjenega drugega odstavka 248. člena zakona glede sporočanja davčne številke se uporablja za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2024 ali pozneje.

24. člen

(prvo poročanje operaterjev platform in dokončanje postopkov dolžne skrbnosti za obstoječe prodajalce)

Poročevalski operaterji platform za prodajalce, ki so že bili registrirani na platformi 1. januarja 2023 ali na datum, ko subjekt postane poročevalski operater platforme, postopke dolžne skrbnosti v skladu z 255.ž členom zakona zaključijo do 31. decembra drugega poročevalnega obdobja.

Poročevalski operaterji platform prve informacije sporočijo za poročevalna obdobja od 1. januarja 2023 dalje.

25. člen

(začetek uporabe določbe glede razkritja podatkov za namene obračuna nadomestila)

Nov sedmi odstavek 19. člena zakona se začne uporabljati najkasneje do 1. 7. 2023.

26. člen
(začetek uporabe določbe glede skupnih davčnih nadzorov)

Novi 251.a člen se začne uporabljati s 1. 1. 2024.

27. člen
(prehodna določba glede načina in roka vložitve napovedi)

Ne glede na tretji odstavek spremenjenega 288. člena zakona davčni zavezanec v davčnem letu 2023 napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve vložiti v skladu s tretjim odstavkom 288. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US in 80/22 – odl. US).

28. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

V drugem odstavku 1. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 39/22 – ZFU-A in 52/22 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) se doda sklic na spremembo Direktive 2011/16/EU z Direktivo 2021/514/EU.

S predlogom sprememb se v slovenski pravni red prenaša Direktiva Sveta (EU) 2021/514 z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja (Direktiva 2021/514/EU).

Direktiva Sveta 2011/16/EU je bila v zadnjih letih večkrat spremenjena. S temi spremembami so bile uvedene obveznosti poročanja, nato pa še izmenjava podatkov z drugimi državami članicami, ki se nanaša na finančne račune, vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnje cenovne sporazume, poročila po posameznih državah ter čezmejne aranžmaje, o katerih se poroča. S temi spremembami se je tako razširil obseg avtomatične izmenjave podatkov.

Z direktivo 2021/514/EU se uvajajo spremembe, ki se nanašajo na vse oblike izmenjave informacij in upravnega sodelovanja, in sicer se določajo jasnejši roki in tesnejše upravno sodelovanje.

Z Direktivo 2021/514/EU in novo prilogo V k Direktivi 2011/167EU se na novo uvaja tudi obveznost poročanja za operaterje digitalnih platform, ki bodo morali davčnemu organu poročati informacije o poslovni dejavnosti prodajalcev, ki poslujejo preko take platforme. Poročanje o poslovni dejavnosti vključuje dajanje v najem nepremičnin, osebne storitve, prodajo blaga in najem katerega koli načina prevoza.

K 2. členu

Predlaga se dopolnitev ureditve, na podlagi katere sme davčni organ upravičeni osebi razkriti tudi podatke o osebnem imenu ali rezidentskem statusu, ki jih upravičena oseba (npr. banka, upravni organ) potrebuje za izpolnitev obveznosti. Oseba mora izkazati upravičenost do podatkov.

Nadalje se predlaga ureditev, na podlagi katere sme davčni organ delodajalcu zaradi obračuna nadomestila plače med začasno zadržanostjo delavca od dela zaradi zdravstvenih razlogov razkriti podatke o osnovi za to nadomestilo in številu ur, na katere se ta osnova nanaša.¹ Te podatke pridobi delodajalec prek informacijskega sistema za podporo poslovnim subjektom (portal SPOT) na osnovi dokazila o delavčevi začasni zadržanosti od dela. Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS) bo za ta namen razkritja podatkov, potrebnih za obračun nadomestila, te podatke v informacijskem sistemu zagotavljala iz obračunov davčnih odteljajev in obračunov prispevkov za socialno varnost. V predlaganem načinu bo do podatkov, določenih z zakonom, neposredno dostopala upravičena oseba, to je zakoniti zastopnik poslovnega subjekta oziroma njegov pooblaščenec. V portal se lahko vpiše z digitalnim potrdilom. Portal SPOT bo v tem primeru predstavljal tehnično rešitev za prenos/pridobitev podatkov. Upravičenost do podatkov se bo izkazovala na podlagi izdanega dokazila o zadržanosti od dela za delavca (eBOL). Uvedba nove funkcionalnosti na portalu SPOT bo delodajalcem, poslovnim subjektom, poenostavila dostop do podatkov.

K 3. členu

Prvi odstavek 39. člena ZDavP-2 določa, da morajo osebe iz 31. člena ZDavP-2 in druge osebe davčnemu organu za namene pobiranja davkov predložiti vse podatke in vso dokumentacijo. Zaradi jasnosti se določba prvega odstavka 39. člena ZDavP-2 dopolni tako, da se izrecno navede obveznost predložitve podatkov in dokumentacije tudi za namene izpolnitve obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem v davčnih zadevah. Davčni organi si namreč med seboj izmenjujejo podatke in izvajajo druge oblike medsebojne upravne pomoči in upravnega sodelovanja, vendar pa se te ne nanašajo vedno na davek, ki ga pobira slovenski davčni organ. Zato se zaradi jasnosti dodaja namen pridobivanja podatkov, kadar ne gre za pobiranje (slovenskega) davka, oziroma ko ne gre za pobiranje davkov v smislu prvega odstavka 3. člena ZDavP-2.

Mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah je urejeno v četrtem delu ZDavP-2 in se nanaša na nudenje upravne pomoči in na upravno sodelovanje, ki se izvaja na različnih pravnih podlagah (različne evropske direktive in mednarodne konvencije, ki urejajo upravno sodelovanje na področju obdavčenja – med njimi zlasti Direktiva Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja, pa tudi konvencije o izogibanju dvojnemu obdavčevanju). Upravna pomoč je urejena v prvem poglavju četrtega dela ZDavP-2 in se nanaša na pridobivanje podatkov, zaprosilo za vročitev in izterjavo ali zavarovanje. Upravno sodelovanje pa je urejeno v drugem poglavju četrtega dela ZDavP-2 in zajema vse oblike upravnega sodelovanja, to je izmenjava podatkov, sodelovanje tujih uradnih oseb v postopku pobiranja davkov, sočasni davčni nadzor in zaprosilo za vročitev. Vključuje pa tudi morebitne prihodnje oblike upravnega sodelovanja, kot na primer skupne revizije.

Dodati sicer velja, da se določba 39. člena ZDavP-2 ne uporablja za podatke, ki so del zakonsko določenih zaupnih razmerij (odvetnik-stranka; zdravnik-pacient), saj posebno varstvo podatkov iz zaupnih razmerij in načine dostopa do njihove vsebine določajo drugi zakoni (npr. Zakon o odvetništvu v primeru odvetništva – na podlagi prvega odstavka 137. člena Ustave RS). ZDavP-2 v določbe teh drugih zakonov ne posega.

K 4. členu

V preteklosti se je ob vstopu v portal eDavki za identifikacijo uporabnika uporabljalo le kvalificirano digitalno potrdilo (v nadaljnjem besedilu: KDP). Danes je mogoče vstopiti v portal eDavki tudi z uporabo drugih sredstev elektronske identifikacije. Kot sredstvo elektronske identifikacije poleg KDP FURS za vstop v portal eDavki dopušča uporabo uporabniškega računa in uporabo storitev SI-PASS. Uporabniški račun je sestavljen iz uporabniškega imena, ki je davčna številka, in gesla. Zavezanec ga ustvari sam na podlagi osebnih podatkov (davčne številke, imena, priimka, elektronskega naslova) in podatkov, ki imajo naravo davčne tajnosti (številka informativnega izračuna dohodnine – IID). Če pa zavezanec številke IID nima, se mu na njegovo zahtevo po pošti na domači naslov pošlje koda, s katero si prav tako lahko ustvari uporabniški račun. Pri uporabi storitve SI-PASS se uporabnik identificira ali s KDP, izdanim v Sloveniji, ali s KDP, izdanim v EU, tega izda eden izmed izdajateljev iz Evropske unije, ki so navedeni na t. i. zanesljivem seznamu ponudnikov kvalificiranih storitev zaupanja, ali z uporabo enkratnega gesla smsPASS.

¹ Pojem zdravstveni razlogi v skladu s 167. členom Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS, 81/19, 203/20 – ZIUPOPĐVE in 119/21 – ZČmIS-A) zajema vse vrstečasne zadržanosti od dela, to je začasno nezmožnost za delo zaradi bolezni ali poškodbe, druge primere zadržanosti po predpisih o zdravstvenem zavarovanju, krvodajalstvo.

Z uvedbo možnosti uporabe novih sredstev elektronske identifikacije je FURS naletel na omejitve, ker določba tega člena predpisuje uporabo KDP pri prevzemanju dokumentov prek portala eDavki. Navedeno pomeni, da je zavezancem po eni strani omogočen vstop v zaprti del portala npr. z uporabo uporabniškega računa, hkrati pa jim ni omogočen podpis eVročilnice. Ker je tako stanje za uporabnike portala neprijazno, se predlaga črtanje pogoja uporabe KDP pri podpisu eVročilnice. Storitev prevzema dokumenta s podpisom eVročilnice zdaj deluje tako, da se zavezanca identificira ob vstopu v zaprti portal eDavki, kar pomeni da vsa nadaljnja dejanja lahko opravlja le sam (sistem eDavki vodi tudi revizijsko sled njegovih klikov znotraj portala). Pri izbiri gumba »Podpiši« pa se dokument strežniško podpiše z digitalnim potrdilom FURS, s čemer se zagotovi nespremenljivost in avtentičnost dokumenta (eVročilnice).

Ker je v četrtem odstavku 85.a člena ZDavP-2 določba, ki določa, da pri elektronskem vročanju (ena od mnogih storitev, ki jih ponuja portal eDavki) zavezanec dokaže svojo elektronsko identiteto z uporabo KDP, se predlaga črtanje besedne zveze »z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila«. Tako bo lahko zavezanec prevzel dokument tudi z uporabo drugih sredstev varne elektronske identifikacije.

K 5. členu

S predlogom 5. člena se spreminja 247. člen ZDavP-2, ki ureja izmenjavo podatkov na zaprosilo, in sicer se s spremembo petega odstavka določa rok za posredovanje podatkov. Ti se pošljejo takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa tri mesece po datumu prejema zaprosila. Če pristojni organ navedene podatke že ima, se ti pošljejo v dveh mesecih od prejema zaprosila.

Z novim osmimi odstavkom se določa obveznost pristojnega organa, če ta na zaprosilo ne more odgovoriti v predpisanem roku. V tem primeru mora nemudoma, najpozneje pa v treh mesecih od prejema zaprosila, obvestiti organ prosilec o razlogih za to in o datumu, do katerega bi lahko po svojem mnenju odgovoril. Rok ne sme biti daljši od šestih mesecev po datumu prejema zaprosila.

K 6. členu

S predlogom 6. člena se predlaga novi 247.a člen ZDavP-2, ki opredeljuje standard predvidoma pomembnih informacij (ang. *foreseeable relevance*).

Zaprošeni organ na podlagi 247. člena ZDavP-2 organu prosilcu sporoči vse informacije, s katerimi razpolaga ali jih pridobi v nadzoru in so pomembne za pobiranje davkov oziroma izvajanje davčne zakonodaje države članice EU. Zaradi zagotavljanja učinkovitosti izmenjave informacij in preprečitve neupravičene zavrnitve zaprosil ter zagotavljanja pravne varnosti za pristojne organe in davčne zavezance, se jasno opredeljuje mednarodno dogovorjeni standard predvidoma pomembnih informacij. S tem se na zakonskem nivoju ureja standard, ki sicer že velja pri izmenjavi podatkov na zaprosilo, tako da kodifikacija tega ne bi smela vplivati na obseg upravnega sodelovanja.

Definicija standarda odraža pojasnila v komentarju 26. člena OECD Vzorčne konvencije, pri čemer v obzir vzame tudi novejšo jurisprudenco Sodišča EU².

Za izkaz, da so informacije predvidoma pomembne, mora biti v zaprosilu naveden davčni namen, za katerega se informacije zahtevajo, in pa podatki, ki so potrebni za izvajanje nacionalnega prava. Kodifikacija standarda naj bi tako zagotovila, da bodo pristojni organi vseh držav članic verjetno primernost zahtevka za informacije obravnavali na enak način.

Kadar se obravnavajo zaprosila za informacije, ki se nanašajo na skupine davčnih zavezancev, ki jih ni mogoče opredeliti posamično, je verjetno primernost zaprosenih informacij mogoče opisati le na podlagi skupnih značilnosti. Zato se s tretjim odstavkom 247.a člena določa jasen pravni okvir za uporabo skupinskih zaprosil, predlog člena pa ureja podatke, ki morajo biti navedeni v skupinskem zaprosilu.

K 7. členu

Z dopolnitvijo prvega odstavka 248. člena, ki ureja avtomatično izmenjavo podatkov določenih kategorij dohodkov in premoženja, se dodaja nova kategorija, in sicer podatek o dohodkih iz prenosa premoženjskih pravic

² Sodbi sodišča EU C - 245/19 in C - 246/19 z dne 6. 10 2020.

(licenčinah), ki se bo odslej avtomatično izmenjeval v t.i. DAC1 izmenjavi podatkov. Tako si bodo države članice izmenjevale podatke o prihodkih, ki izhajajo iz intelektualne lastnine, saj je to področje zaradi izrazite mobilnosti dovzetno za preusmerjanje dobičkov. Definicija licenčnin je enaka, kot je določena v Direktivi 2003/49/EC o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, v točki (b) člena 2.

Določa se tudi, da se bo v okviru DAC1 izmenjave poročal tudi podatek o davčni številki, če bo na voljo.

K 8. členu

S spremembo 248.a člena ZDavP-2, ki ureja avtomatično izmenjavo podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, se jasneje določa rok.

K 9. členu

Z novim 248.č členom se ureja avtomatična izmenjava podatkov, ki jih sporočajo operaterji platform. Pristojni organ z avtomatično izmenjavo pristojnemu organu države članice, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident (v primeru, če prodajalec, o katerem se poroča, opravlja storitve najema nepremičnin, pa tudi pristojnemu organu države članice, v kateri se nahaja nepremičnina), sporoči določene podatke o vsakem prodajalcu, o katerem se poroča. Sporočanje se izvede v dveh mesecih po koncu poročevalnega obdobja – to je v enem mesecu po izteku roka za poročanje operaterjev, ki je določen na dan 31. januarja v letu, ki sledi poročevalnemu obdobju. Za lažjo avtomatično izmenjavo podatkov in učinkovitejšo rabo virov bo izmenjava informacij potekala elektronsko, prek obstoječega skupnega komunikacijskega omrežja (v nadaljnjem besedilu: omrežje CCN), ki ga je razvila Evropska komisija.

K 10. členu

S spremembo 251. člena ZDavP-2, ki ureja sodelovanje v postopku pobiranja davkov in sočasni davčni nadzor, se uvaja 60 dnevni rok za odgovor oziroma potrditev sodelovanja.

S tem se krepijo določbe glede prisotnosti uradnih oseb ene države članice na ozemlju druge države članice in izvajanja sočasnega davčnega nadzora s strani dveh ali več držav članic, da se zagotovi učinkovitost navedenih določb. Odgovore na zaprosila za prisotnost uradnikov iz druge države članice mora zaprosena država članica zagotoviti v določenem roku (60 dni od prejema zaprosila).

Kadar so uradne osebe ene države članice prisotne na ozemlju druge države članice med nadzorom ali v njem sodelujejo z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, morajo, če želijo s posamezniki opraviti neposredne razgovore in preučiti dokumentacijo, upoštevati postopkovne ureditve, ki jih določa slovenska zakonodaja, predvsem Zakon o davčnem postopku in Zakon o finančni upravi.

K 11. členu

Z novim 251.a členom se uvaja nov institut mednarodnega upravnega sodelovanja na podlagi Direktive 2011/16/EU, in sicer skupni davčni nadzor.

Z večstranskim nadzorom, ki se izvaja ob podpori programa Fiscalis 2020, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, so se pokazale koristi usklajenega nadzora enega ali več davčnih zavezancev, ki so v skupnem interesu pristojnih uprav dveh ali več držav članic.

Taki skupni ukrepi se trenutno lahko izvajajo, vendar le na podlagi kombinirane uporabe obstoječih določb glede prisotnosti uradnih oseb ene države članice na ozemlju druge države članice in sočasnega davčnega nadzora. Vendar se je v številnih primerih uporabe te prakse izkazalo, da so za zagotovitev pravne varnosti potrebne dodatne izboljšave.

Zato se na zakonski ravni ureja institut skupnega davčnega nadzora, ki jasno določa okvir in načela delovanja. Strukturiran je tako, da davčnim zavezancem zagotavlja pravno varnost z jasnimi postopkovnimi pravili, vključno z ukrepi za ublažitev tveganja dvojne obdavčitve. Zaradi zagotovitve pravne varnosti določbe o skupnem nadzoru urejajo glavne vidike nadaljnjih podrobnosti instituta, kot so določen rok za odgovor na zaprosilo za skupni nadzor, obseg pooblastil uradnih oseb, ki sodelujejo pri skupnem nadzoru, ter postopek za pripravo končnega poročila (zapisnika) o skupnem nadzoru.

Ureditev skupnega davčnega nadzora ne prejudicira postopkov, ki bodo potekali v skladu z ZDavP-2 kot posledica skupnega nadzora, kot je obračun ali odmera davka na podlagi odločbe davčnih organov, pritožbeni postopek in drugih pravnih sredstev, ki so davčnim zavezancem na voljo.

Bistvena razlika skupnega nadzora od sočasnega davčnega nadzora je v tem, da bodo pristojni organi v skupni reviziji delovali kot en tim, ki sodeluje in se odloča o ukrepih skupaj, pri čemer skuša doseči skupne zaključke.

K12. členu

V drugem odstavku 252. člena se prva alineja dopolni z navedbo DDV in drugih posrednih davkov, tako da bo jasno, da se izmenjani podatki lahko uporabijo tudi v postopku pobiranja DDV in drugih posrednih davkov.

Z novim petim odstavkom se uvaja možnost oblikovanja seznama namenov, za katerega se lahko uporabijo izmenjani podatki. Tako bo pristojni organ lahko pristojnim organom vseh drugih držav članic posredoval seznam namenov, za katere se lahko v skladu z zakonom uporabijo informacije, in sicer brez dovoljenja oziroma dogovora, za katerega koli od namenov, ki so navedeni v seznamu.

Način komunikacije takega seznama ni predpisan, tako da je lahko ta sporočen drugim pristojnim organom na primer preko CCN omrežja ali pa preko elektronske pošte.

Država članica tako lahko dovoli uporabo informacij za druge namene bodisi tako, da dovoli tako drugačno uporabo po obveznem zaprosilu druge države članice, bodisi tako, da vsem državam članicam sporoči seznam dovoljenih drugih namenov.

K13. členu

Za 252. členom se dodajo novi 252.a, 252.b in 252.c členi.

252.a člen

Novi 252.a člen ureja obveznost obveščanja o obdelavi podatkov. In sicer se določa, da vsaka poročevalska finančna institucija, posrednik oziroma poročevalski operater platforme obvestijo vsakega zadevnega posameznika, da se bodo informacije zbirale in obdelovale.

252.b člen

Novi 252.b člen določa omejitve glede pravic posameznikov, na katere se podatki nanašajo in ki se na podlagi 23. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov (GDPR) lahko določijo v nacionalni zakonodaji.

Za vse izmenjave informacij na podlagi DAC7 velja GDPR. Vendar pa se lahko za namene pravilne uporabe DAC7 omejijo obseg obveznosti in pravic iz člena 13 GDPR (ta ureja informacije, ki se zagotovijo, kadar se osebni podatki pridobijo od posameznika), člena 14(1) Informacije, ki jih je treba zagotoviti, kadar osebni podatki niso bili pridobljeni od posameznika in člena 15 (pravica dostopa posameznika) na obseg, ki je potreben zaradi zaščite interesov, navedenih v točki (e) člena 23(1) – to je javni interes v davčnih zadevah.

Tako do začetka davčnega postopka stranka nima pravice do vpogleda v izmenjane podatke, če bi to lahko ogrozilo potek postopka.

252.c člen

Novi 252.c člen določa postopanje pristojnega organa v primeru kršitve varstva podatkov (t.i. *data breach*).

Za preprečitev kršitve varstva podatkov in omejitev morebitne škode je treba izboljšati varnost vseh podatkov, ki si jih izmenjujejo pristojni organi držav članic v okviru Direktive 2011/16/EU. Zato se določa pravni okvir za prekinitev izmenjave podatkov v primeru kršitve. Določajo se pravila o postopku, ki ga morajo pristojni organi, pa tudi Evropska komisija, upoštevati v primeru kršitve varstva podatkov v državi članici.

Glede na občutljivo naravo podatkov, ki so lahko predmet kršitve varstva podatkov, se določajo ukrepi, kot je zaprosilo za začasno prekinitev izmenjave informacij z državo članico ali državami članicami, v kateri je prišlo do kršitve varstva podatkov, oziroma začasna prekinitev take izmenjave informacij ali začasna prekinitev dostopa do omrežja CCN eni ali več državam članicam, dokler kršitev varstva podatkov ni odpravljena.

Pristojni organi so skupni upravljavci (ang. *joint data controllers*), kar se tiče DAC izmenjav, Evropska komisija pa je obdelovalec (ang. *data processor*). Glede na tehnično naravo postopkov, povezanih z izmenjavo podatkov, se

bodo pristojni organi o praktičnih ureditvah, potrebnih za izvajanje postopkov, ki jih je treba upoštevati v primeru kršitve varstva podatkov, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti za preprečitev prihodnjih kršitev varstva podatkov, dogovorili s posebnimi sporazumi na podlagi GDPR (t.i. *joint data controllers agreements*), ki bodo podrobneje določali obveznosti posameznih udeležencev.

K 14. členu

V prvem odstavku 253.b člena, ki ureja obveščanje in poročanje Evropski komisiji, se točka b) dopolni z sklicem na 248.č člen, ki ureja poročanje informacij, ki jih sporočijo operaterji platform. Poleg tega se določa, da pristojni organ obvezno poroča informacije o upravnih in drugih stroških in koristih povezanih z opravljenimi izmenjavami.

K15. členu

Za III.C poglavjem se doda novo III.Č poglavje, ki ureja pravila za poročanje operaterjev digitalnih platform.

255.z

V 255.z členu je določena uporaba pojmov, ki so določeni v I oddelku Priloge V Direktive 2011/16/EU, ki ureja postopke dolžne skrbnosti, zahteve glede poročanja in druga pravila za operaterje platform.

Vsebina poročanja operaterjev platform je povzeta po OECD modelu pravil poročanja digitalnih platform, s ciljem zagotoviti, da pridobijo davčne uprave pravočasen dostop do kvalitetnih in ustreznih informacij o dohodkih prodajalcev, doseženih prek platform.

Vzorčna pravila OECD³ določajo, da morajo digitalne platforme v skladu s temi pravili zbirati informacije o dohodkih, ki jih ustvarijo prodajalci, ki ponujajo nastanitev, prevoz in osebne storitve prek platform, in morajo poročati davčnim organom.

OECD je 22. junija 2021 objavila Večstranski sporazum med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij o dohodkih, doseženih prek digitalnih platform (MCAA DPI). V skladu z MCAA DPI se lahko zadevne informacije izmenjujejo z jurisdikcijami stalnega prebivališča prodajalcev na podlagi izvedenih postopkov dolžne skrbnosti, ki so opredeljeni v vzorčnih pravilih OECD. MCAA DPI vsebuje tudi izbirni modul za (razširjen) model uporabe pravil za blago in prevozne storitve, ki pa ni obvezen.

Pravila glede postopkov dolžne skrbnosti in poročanja operaterjev digitalnih platform, ki so v skladu z DAC 7 prenesene v ZDavP-2, se tako ob smiselni uporabi uporabljajo tudi za okvir poročanja, ki je pripravljen v okviru OECD, in sicer s sklenitvijo večstranskega sporazuma med pristojnimi organi o izmenjavi podatkov, ki jih poročajo operaterji digitalnih platform (MCAA DPI).

Izmenjava podatkov ne bo poročana v centralni register, temveč bo potekala zgolj med pristojnimi organi, pristojni organi jurisdikcij iz tretjih držav tako ne bodo imeli dostopa do skupnega direktorija ali CCN omrežja.

255.ž

Z novim 255.ž členom se določa obveznost dolžne skrbnosti za operaterje platform v skladu z oddekom II priloge V Direktive 2011/16/EU.

Direktiva DAC 7 se nanaša tako na domače, kot na čezmejne aktivnosti, da bi se zagotovila učinkovitost pravil za poročanje, pravilno delovanje notranjega trga in enaka pravila delovanja za vse platforme, omejil riziko fragmentacije trga in nenazadnje zagotovilo načelu nediskriminacije. Poleg tega se s tem zniža upravno breme za digitalne platforme.

Poročanje se nanaša tako na operaterje v EU kot tudi na tuje operaterje platform, pri čemer morajo slednji poročati, če zagotavljajo storitve prodajalcem v EU ali najmanjše nepremičnin, ki ležijo na ozemlju EU, ne glede na bivališče prodajalca.

Primeri takih platform so lahko: aplikacije za prenos v živo, ki omogočajo uporabnikom dostop do dogodkov ali predstav proti plačilu, digitalne platforme, ki omogočajo prodajo ali ponujanje storitve med posamezniki, (tim.

³ (Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy), spletna stran OECD.

collaborative/pooling economy) in platforme, ki omogočajo zagotavljanje storitev na zahtevo, dostava hrane, virtualne tržnice za različne vrste dobrin in izdelkov, spletni potovalni agentje, najem jaht, spletni tečaji, spletne dražbe in druge.

Sporočale se bodo informacije o prodajalcih ali izvajalcih storitev, bodisi posameznikih ali pravnih subjektih v kakršnikoli obliki, ki uporabljajo digitalne platforme za poslovne namene, in o dohodkih, doseženih preko takih platform.

Predvidene so tudi izjeme od obveznosti poročanja, tako ne bodo poročale:

- platforme, ki so namenjene izključno obdelavi plačil, objavljanju ali reklamiranju blaga in storitev in preusmeritev uporabnikov, so izključene iz dometa poročanja po DAC7;
- prav tako so operaterji oproščeni poročanja o prodajalcih, ki so prepoznani kot manj tvegani oziroma so podatki na njih dostopni na druge načine. To so enkratni oziroma občasni prodajalci (kriterij je manj kot 30 transakcij oziroma 2000 evrov nadomestila v poročevalnem obdobju) in
- o subjektih kot so hotelske verige ali organizatorjih, ki zagotavljajo storitve z visoko frekvenco (vsaj 2000 najemov v poročevalnem obdobju).

Izjeme se nanašajo tudi na tuje operaterje platform iz jurisdikcij, kjer imajo ustrezne sporazume o izmejevi informacij, ki so ekvivalentne tistim, ki jih določa DAC7. Ti so oproščeni ponovnega poročanja po DAC7.

255.aa

255.aa člen določa informacije, ki jih morajo pristojnemu organu poročati operaterji platform.

Podatki, o katerih se poroča, vsebujejo:

- identifikacijske podatke prodajalca (vključno z DDV in davčno številko),
- bivališče (naslov) prodajalcev, ki se določi skladno z direktivo DAC7,
- pregled plačanih nadomestil v četrtletnem obdobju, vključno s taksami ali plačanimi davki,
- lokacija nepremičnine, ki se oddaja.

Te informacije zbirajo operaterji platform od prodajalcev in jih preverjajo skladno s postopki dolžne skrbnosti. Poroča se enemu pristojnemu organu, glede na navezne okoliščine (*nexus*) oziroma za tuje operaterje platform v jurisdikcijo po lastni izbiri operaterja.

255.ab

V 255.ab členu so določena pravila za poročanje o valuti nadomestila, in sicer se poroča v tisti fiat valuti, v kateri je bilo plačano prodajalcu, ne glede na to, v kateri valuti je bil izstavljen račun. Če ni plačano v fiat valuti, se poroča v lokalni valuti, preračunani na način, ki ga določi in dosledno uporablja operater platforme.

255.ac

V 255.ac členu je določen čas in način poročanja.

Načeloma operater platforme poroča v državi članici, kjer je davčni rezident ali pa je bodisi ustanovljen, ima sedež uprave ali stalno poslovno enoto v državi članici. Če je katerakoli od navedenih okoliščin podana v več kot eni državi članici, lahko operater izbere, v kateri državi članici bo izvedel obveznost poročanja in tako poroča v izbrani državi članici.

Zaradi poenostavitve in zmanjšanja stroškov izpolnjevanja obveznosti se od operaterjev platform tako zahteva, da poročajo o prihodkih prodajalcev z uporabo digitalne platforme v eni sami državi članici. Poročevalski operater platforme pa je oproščen poročanja, če lahko dokaže, da so bile iste informacije že poročane s strani drugega operaterja platforme.

Poročevalski operaterji platform morajo informacije sporočiti najkasneje do 31. januarja po koncu poročevalskega obdobja.

Zaradi zmanjšanja upravnega bremena se zagotavlja izmenjava enakovrstnih informacij med jurisdikcijo zunaj EU in državo članico. V teh primerih se operaterje platform, ki so poročali v jurisdikciji zunaj EU, oprosti obveznosti poročanja v državi članici, kolikor se informacije, ki jih prejme država članica, nanašajo na dejavnosti s področja uporabe DAC7 in so informacije enakovrstne zahtevanim informacijam v skladu s pravili glede poročanja. Tako se na podlagi šestega odstavka kvalificiranemu operaterju platforme iz jurisdikcije zunaj EU omogoča, da enakovrstne informacije o prodajalcih, o katerih se poroča, sporoča le davčnim organom jurisdikcije zunaj EU, ta pa te informacije pošlje davčnim upravam držav članic. S tem se prepreči večkratno sporočanje in prenos enakovrstnih informacij.

255.ač

Unijski operater platforme, ki izpolnjuje pogoje za poročanje v več kot eni državi članici EU, sam izbere državo poročanja in o tem obvesti vse ostale pristojne organe, kjer izpolnjuje pogoje za poročanje.

255.ad

Če se za operaterja platforme šteje, da je izključeni operater platforme, pristojni organ, kateremu je bil predložen dokaz o tem in o vseh naknadnih spremembah, o tem obvesti pristojne organe vseh drugih držav članic.

V skladu s pododstavkom A3 oddelka I priloge V Direktive 2011/16/EU je izključeni operater platforme tisti operater platforme, ki vnaprej in vsako leto pristojnemu organu države članice, ki bi mu moral upravljavec platforme v skladu s pravili iz pododstavkov A(1) do A(3) oddelka III sicer poročati, dokaže, da je celoten poslovni model platforme tak, da nima prodajalcev, o katerih se poroča.

255.ae

Operater platforme v istem roku, kot je določen za sporočanje podatkov pristojnemu organu, torej najpozneje do 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je prodajalec identificiran kot prodajalec o katerem se poroča, o poročanih podatkih obvesti tudi njega.

Določba glede obveščanja iz 252.a člena se nanaša tudi na situacije, kjer je nadomestilo plačano na bančni račun, kjer je imetnik fizična oseba, in ki ni hkrati prodajalec, ki poroča.

255.af

Če prodajalec ne ravna skladno s svojimi obveznostmi poročanja, poročevalski operater platforme lahko bodisi zapre račun takega prodajalca, bodisi zadrži plačilo nadomestila, dokler ta ne zagotovi zahtevanih podatkov. To lahko stori šele po dveh opominih, ki sledita prvotnemu zaprosilu, vendar pa ne prej kot v 60 dneh od prvotnega zaprosila.

255.ag

Novi 255.ag člen ureja obveznost vodenja evidence glede postopkov dolžne skrbnosti, ki davčnemu organu omogočajo nadzor na pravilnostjo izvajanja obveznosti po tem podpoglavju. Evidence se hranijo 10 let po koncu poročevalskega obdobja, na katerega se nanašajo.

255.ah

Člen ureja obveznost, da davčni organ naslovi zahtevo za poročanje na poročevalske operaterje platform, če ti ne sporočijo vseh informacij, ki so potrebne, da pristojni organ lahko izpolni obveznost glede avtomatične izmenjave podatkov.

255.ai

Člen ureja preverjanje in popravek poročila.

Postopek verifikacije zbranih podatkov v okviru postopka dolžne skrbnosti morajo izvajati poročevalski operaterji platforme. Izpolnjevanje teh zahtev glede zbiranja in verifikacije pa preverja pristojni organ. Če se izvede v postopku davčnega nadzora oziroma sočasnega ali skupnega nadzora osebe s skupnim interesom več pristojnih organov, bo navadno šlo za nadzor prodajalca in ne operaterja platforme.

V vseh drugih oblikah nadzora pa bo šlo za nadzor operaterja platforme.

255.aj

255.aj člen ureja registracijo tujega, torej nekvalificiranega neunijskega operaterja platforme, to je poročevalski operater platforme iz točke (b) pododstavka A(4) oddelka I priloge V Direktive 2011/16/EU, in sicer gre za operaterja, ki ni niti rezident za davčne namene niti ni ustanovljen ali se upravlja v državi članici in nima stalne poslovne enote v državi članici, temveč prodajalcem, o katerih se poroča, omogoča izvajanje zadevne dejavnosti, ali omogoča izvajanje zadevne dejavnosti, ki vključuje dajanje v najem nepremičnin, ki se nahajajo v državi članici, in ni kvalificirani operater platforme zunaj EU.

Glede na značaj in prilagodljivost digitalnih platform tako obveznost poročanja velja tudi za tiste operaterje platform, ki opravljajo gospodarsko dejavnost v EU, vendar niso niti rezidenti za davčne namene niti niso ustanovljeni ali se upravlja in nimajo stalne poslovne enote v državi članici. Tako se bodo zagotovili enaki konkurenčni pogoji za vse digitalne platforme in preprečilo nelojalno konkurenco. Za lažjo doseg tega cilja se za namene delovanja na notranjem trgu ti registrirajo in poročajo v eni sami državi članici.

Za praktično ureditev registracije bo Evropska komisija sprejela Izvedbeno uredbo komisije, ki bo urejala praktične postopke, potrebne za registracijo in identifikacijo teh platform. Urejena bo zgradba registracijske številke, ki jo bodo izdajale države članice, kjer je izvedena registracija.

Podatki, ki se od platforme zahtevajo ob sami registraciji, so določeni v Oddelku VI pododstavku F (2) priloge V Direktive 2011/16/EU.

Tuji operater platforme lahko prosto izbira državo članico, kjer bodo opravil registracijo. Prav tako ni obveznosti, da izbere tisto državo članico, kjer je že registriran za DDV.

255.ak

255.ak člen ureja preklic registracije zaradi neizpolnjevanja zahtev glede poročanja. Ta je možen najkasneje do poteka 90 dni, vendar pa ne prej kot po poteku 30 dni po izdaji drugega opomnika operaterju platforme.

255.al

255.al člen ureja izbris tujega operaterja platforme iz centralnega registra, ki ga vodi Evropska komisija.

255.am

V skladu s 255.m členom pristojni organ obvesti Evropsko komisijo o vsakem tujem operaterju platforme, ki je začel izvajati dejavnost operaterja, ne da bi se registriral. Takšno obvestilo lahko pristojni organ pošlje po ustaljeni poti komunikacije z Evropsko komisijo, ki pa ni posebej določena. Tako je lahko to tudi funkcijski poštni predalčnik (mailbox), namenjen DAC7.

255.an

255.an člen je podlaga za preprečitev delovanja operaterja digitalne platforme v EU kot skrajni ukrep zaradi neizvajanja obveznosti, ki se nalagajo z DAC7. Preprečitev delovanja v EU se izvede kot blokada domene, ki jo uporablja operater, na način, da je ne more odpreti pri nobenem ponudniku telekomunikacijskih storitev in nikjer v EU, saj v nasprotnem primeru ne more biti učinkovit. Glede na to, da se uporabniki navajeni na določeno ime platforme, je pričakovati, da bo tak ukrep učinkovit, saj ponovna vzpostavitev poslovanja z zamenjavo domen vodi v neprepoznavnost platforme, kar bo sililo operaterje v spoštovanje obveznosti poročanja.

Pooblaščen uradna oseba davčnega organa bo tako lahko ob prepovedi opravljanja dejavnosti zapečatila tudi spletne strani, ki jih ta uporablja pri opravljanju dejavnosti, če je to nujno potrebno zaradi preprečitve nadaljnje kršitve.

255.aq

Člen ureja obveznost pristojnega organa glede sporočanja podatkov o tujih operaterjih platform in o izključenih operaterjih platform v centralni register.

Komisija bo vzpostavila centralni register, ki bo na voljo vsem pristojnim organom. Določene informacije glede registracije tujih operaterjev platform in izključenih operaterjev platform, ki jih bodo sporočali pristojni organi, bodo beležene v centralnem registru. Informacije, ki bodo v registru na voljo, so naslednje.

1. Tuji operater platforme

- ime,
- poštni naslov,
- elektronski naslov, vključno s spletno stranjo,
- kakršnakoli davčna številka (tax information number - TIN), ki je bila izdana operaterju platforme,
- izjava o podatkih, v skladno z naslovom XII, poglavje 6, oddelek 2 in 3 Direktive Sveta 2006/112/EC,
- države članice, v kateri so prodajalci, o katerih se poroča, rezidenti v smislu odstavka D oddelka II priloge V Direktive 2011/16/EU,
- opcijsko: individualna identifikacijska številka (oddelek IV, pododstavek F(4) Direktive 2011/16/EU.

2. Izključeni operater platforme – ime.

255.ap

Člen ureja odločitev o ekvivalenci (enakovrednosti) podatkov.

Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja DAC7 Evropska komisija z izvedbenimi akti določi, ali so informacije, ki jih je treba izmenjati na podlagi sporazuma med pristojnimi organi države članice in jurisdikcijo zunaj EU, enakovredne informacijam, določenim v DAC7. Ker sklepanje sporazumov o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja z jurisdikcijami zunaj EU ostaja v pristojnosti držav članic, se lahko ukrepanje Evropske komisije sproži tudi z zaprosilom države članice. Na podlagi zaprosila države članice lahko pred predvideno sklenitvijo takega sporazuma Evropska Komisija določi tudi enakovrednost. Če izmenjava takih informacij temelji na večstranskem instrumentu, se bo odločitev o enakovrednosti sprejela za celotni okvir, ki ga tak instrument zajema. Kljub temu bo po potrebi še vedno mogoče sprejeti odločitev o enakovrednosti v zvezi z dvostranskim instrumentom ali izmenjavo s posamezno jurisdikcijo zunaj EU.

Načeloma bo večina odločitev o ekvivalenci izdanih na lastno pobudo Evropske komisije, lahko pa država članica tudi poda pobudo za odločitev o ekvivalenci.

Evropska komisija bo ob ukrepanju na lastno pobudo izvedbeni akt sprejela šele potem, ko bo država članica sklenila sporazum med pristojnimi organi z jurisdikcijo zunaj EU, s katerim se zahteva avtomatična izmenjava podatkov o prihodkih prodajalcev, ki izhajajo iz dejavnosti, ki jih omogočajo platforme.

Evropska komisija bo tako na lastno pobudo odločila o ekvivalenci OECD Večstranskega sporazuma med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi podatkov o dohodkih, prejetih preko digitalnih platform (Multilateral Competent Authority Agreement on AEOI on income Derived through Digital Platforms; DPI – MCAA) z obveznostmi poročanja in izmenjave podatkov po DAC7.

255.ar

Člen ureja pooblastilno določbo za izdajo pravilnika. V pravilniku bo predpisana shema za poročanje operaterjev digitalnih platform pristojnemu organu in druga podrobnejša in izvedbena pravila glede poročanja.

K 16. členu

256.b člen ZDavP-2 ureja pogoje v zvezi z zahtevo za začetek postopka skupnega dogovarjanja s pristojnim organom. Zahtevo za začetek postopka skupnega dogovarjanja vložijo oseba, za katero se uporabljajo določbe posamezne mednarodne pogodbe.

Prvi odstavek tega člena določa časovne in vsebinske omejitve oziroma pogoje za vložitev zahteve.

Davčni zavezanec lahko vložijo zahtevo ne glede na to, da ni izčrpal vseh pravnih sredstev, ki jih ima za rešitev vprašanja glede obravnave dohodka ali premoženja, oziroma vprašanja obdavčitve na voljo po slovenski zakonodaji. Lahko pa vložijo zahtevo, čeprav je v zvezi z vprašanjem obdavčitve že vložil pravna sredstva, pod

pogojem, da o tem vprašanju sodišče še ni izdalo sodbe. Takšna vsebina je prilagojena našemu pravnemu redu, v katerem je upravni organ vezan na pravnomočno odločbo sodišča.

Upoštevajoč pravni red Republike Slovenije drugi odstavek 256.b člena ZDavP-2 določa, da davčni zavezanec ne more vložiti zahteve za začetek postopka skupnega dogovarjanja, če je glede vprašanja obdavčitve v upravnem sporu že izdana pravnomočna sodba. Če pa pravni red druge države ne omejuje pravice davčnega zavezanca, da bi predložil zahtevo, če je glede vprašanja obdavčitve v upravnem sporu oziroma na sodišču že izdana pravnomočna odločba, se predlaga črtanje te določbe (drugega odstavka 256.b člena). Predlagana sprememba pomeni, da se bo postopek skupnega dogovora kljub pravnomožni sodbi slovenskega sodišča lahko začel, bo pa moral slovenski pristojni organ v postopku skupnega dogovarjanja to sodbo upoštevati.

K 17. členu

Predlagana dopolnitev je povezana s predlagano spremembo 256.b člena. Predlog določa, da davčni zavezanec ne more vložiti predloga za ustanovitev svetovalne komisije, če je bila v upravnem sporu izdana pravnomožna sodba glede vprašanja obdavčitve.

K 18. členu

S prvim odstavkom 258.a člena ZDavP-2, ki določa, da se mnenje, ki ga je podala svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov, javno objavi v celoti, ni bila pravilno prenesena določba člena 18 Direktive 2017/11852/EU, saj ta določa, da se javno objavi končna odločitev iz člena 15 direktive, to pomeni dogovor pristojnih organov o tem, kako rešiti vprašanje spora. Skladno s tem se spreminja naslov in prvi odstavek 258.a člena.

K 19. členu

Z namenom poenostavitve postopka in jasnejše določitve roka glede vložitve napovedi se v tretjem in četrtem odstavku veljavnega 288. člena črta besedilo »v davčnem letu«. Na podlagi predloga bo davčni zavezanec, ki prejema dohodke iz delovnega razmerja ali pokojnine, dolžan vložiti napovedi za odmero akontacije dohodnine, ki ne bo več omejena na davčno leto. Odločba izdana na podlagi napovedi bo tako podlaga za plačevanje akontacij dohodnine v več davčnih letih, pod pogojem, da ne bo prišlo do sprememb, ki znatno vplivajo na višino akontacije dohodnine za posamezni mesec, to je če sprememba znaša več kot 10 %.

S predlaganim novim petim odstavkom se z vidika pravne varnosti davčnega zavezanca v zvezi s spremembo tretjega in četrtega odstavka določi obveznost, ki jo ima davčni zavezanec iz tretjega in četrtega odstavka, da napove v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine dejanski dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnine. V teh primerih se namreč akontacija dohodnine za posamezni mesec ne plačuje na podlagi dejanskega dohodka, temveč ocenjenega dohodka. Davčne obveznosti davčnih zavezancev v zvezi z napovedjo bodo na predlagani način bolj predvidljive, kar ustvarja pogoje za zanesljivost njihovega ravnanja in pravilno odmero davka.

K 20. členu

Z namenom poenostavitve postopka in jasnejše določitve roka glede vložitve napovedi se v drugem in tretjem odstavku veljavnega 291. člena črta besedilo »v davčnem letu«.

Na podlagi napovedi iz tretjega in četrtega odstavka 288. člena ZDavP-2 bo davčni organ izdal odločbo o akontaciji dohodnine, ki ne bo več omejena na davčno leto, temveč bo podlaga za plačevanje akontacij dohodnine v več davčnih letih, pod pogojem, da ne bo prišlo do sprememb, ki znatno vplivajo na višino akontacije dohodnine za posamezni mesec, to je če sprememba znaša več kot 10 %.

K 21. členu

S predlagano spremembo se ustrezno prenese določba, določena z Direktivo Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga, vezano na institut izstopne obdavčitve, glede obravnave zapadlosti vseh naslednjih neplačanih obrokov davka. Določi se, da zavezancu, ki ne izpolni svojih obveznosti v zvezi z odloženimi, v plačilo zapadlimi obroki in navedene neizpolnitve ne uredi oziroma ne plača zapadlega obroka ali njegovega dela v obdobju, ki ne presega 12 mesecev, v plačilo zapadejo vsi še neporavnani obroki.

K 22. členu

Z novim 4000.c členom se določajo prekrški za kršitev obveznosti glede postopkov dolžne skrbnosti in poročanja podatkov, ki jih storijo poročevalski operaterji platform.

K 23. členu

V 23. členu je prehodna določba za poročanje kategorij prihodkov in premoženja Evropski komisiji od leta 2024 dalje.

K 24. členu

V 24. členu je prehodna določba za prvo poročanje. Poročevalski operaterji platform prve informacije sporočijo za poročevalna obdobja od 1. januarja 2023 dalje, in sicer najkasneje do 31. januarja 2024.

K 25. členu

Določi se začetek uporabe za nov sedmi odstavek 19. člena, s katerim se določa razkritje podatkov delodajalcu za namene obračuna nadomestila zaradi zdravstvenih razlogov. Za izvedbo nove storitve prek portala SPOT je treba zagotoviti informacijsko podporo, zato se predlaga prehodna določba.

K 26. členu

29. člen vsebuje prehodno določbo, ki ureja začetek uporabe 251.a. člena ZDavP-2 glede skupnih davčnih nadzorov in sicer s 1. januarjem 2024.

K 27. členu

V zvezi s predlagano spremembo tretjega in četrtega odstavka in novim petim odstavkom 288. člena se predlaga prehodna določba. Ob prehodu na predlagano ureditev bodo morali v prvem letu (to je letu 2023) vsi davčni zavezanci napovedati prvi redni prejeti dohodek v tem davčnem letu. Na podlagi te napovedi bo davčni organ, Finančna uprava Republike Slovenije, izdala odločbo o akontaciji dohodnine, ki ne bo tako kot doslej omejena le na davčno leto, temveč bo predstavljala podlago za plačevanje akontacij dohodnine v več davčnih letih, pod pogojem, če ne bo prišlo do sprememb, ki znatno vplivajo na višino akontacije za posamezni mesec.

K 28. členu

Določi se začetek veljavnosti zakona, in sicer splošni *vacatio legis*, to je petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

- obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov (v nadaljnjem besedilu: pobiranje davkov),
- pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek), državnih in drugih organov, ki so v skladu z zakonom pristojni za pobiranje davkov, ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,
- varovanje podatkov, pridobljenih v postopku pobiranja davkov, ter
- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov z drugimi državami članicami Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), s tretjimi državami in ozemlji.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske unije:

- Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, str. 1), spremenjena z Direktivo Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive Sveta 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 359 z dne 16. 12. 2014, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/107/EU), Direktivo Sveta 2015/2376/EU z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave na področju obdavčenja (UL L št. 332/1 z dne 18. 12. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2376/EU), Direktivo Sveta 2016/881/EU z dne 25. maja 2016

- o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 146 z dne 3. 6. 2016, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/881/EU), Direktivo Sveta 2016/2258/EU z dne 6. decembra 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja (UL L št. 342/1 z dne 16. 12. 2016, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/2258/EU) in Direktivo Sveta 2018/822/EU z dne 25. maja 2018 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča (UL L št. 139 z dne 5. 6. 2018, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/822/EU), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/16/EU) – z 39. členom ter II., III.B, in III.C poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2015/2060/EU z dne 10. novembra 2015 o razveljavitvi Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 301 z dne 18. 11. 2015, str. 1) – z II. poglavjem četrtega dela in 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;
 - Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/76/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive 2003/49/ES glede možnosti določenih držav članic, da uporabijo prehodna obdobja za uvedbo skupnega sistema obdavčevanja plačil obresti ter licenčin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157, 30. 4. 2004 – s členi 379, 380 in 381 tega zakona;
 - Direktiva Sveta 2017/1852/EU z dne 10. oktobra 2017 o mehanizmih za reševanje davčnih sporov v Evropski uniji (UL L št. 265 z dne 14. 10. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2017/1852/EU) – s IV. poglavjem tega zakona;
 - del Direktive Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L št. 193 z dne 19. julija 2016, str. 1).

19. člen **(razkritje podatkov upravičeni osebi)**

(1) Davčni organ sme razkriti naslednje podatke o zavezancu za davek v primerih, pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju:

- osebno ime, prebivališče in vrsto prebivališča (stalno ali začasno) ter davčno številko;
- ime oziroma naziv osebe, ki ni fizična oseba, njen sedež in naslov ter davčno številko;
- identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV), datum vpisa oziroma izbrisa zavezanosti za DDV;
- identifikacijsko številko zavezanca za trošarine, datum vpisa oziroma izbrisa iz evidence oziroma registra imetnikov trošarinskih dovoljenj in pooblaščenih prejemnikov.

(2) Osebi, ki dokaže, da je stranka ali udeležena v upravnem postopku ali postopku pred sodiščem, lahko davčni organ razkrije, poleg podatkov iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka, tudi naslednje podatke o zavezancu za davek, če te podatke potrebuje v postopku:

- podatke o znesku neplačanih davkov in o znesku preveč plačanih davkov ter podatke o odloženem in obročnem plačilu davkov;
- podatek o tem, ali je zavezanec za davek predložil davčno napoved oziroma obračun davka ali ne.

(3) Če zakon določa, da sme upravičena oseba od davčnega organa pridobiti podatke v zvezi z izpolnjevanjem davčnih obveznosti zavezanca za davek, lahko davčni organ upravičeni osebi razkrije podatek o višini:

- zapadlih neplačanih davčnih obveznosti;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je odložen začetek davčne izvršbe oziroma je začeta davčna izvršba zadržana;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je dovoljen odlog oziroma obročno plačilo davka oziroma še ni potekel rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti.

(4) Davčni organ sme upravičeni osebi, ki ta podatek potrebuje za izpolnitev davčne obveznosti oziroma za izpolnitev dolžnosti dajanja podatkov po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju, na podlagi njenega obrazloženega pisnega zahtevka, v katerem morajo biti navedeni tudi podatki, ki davčnemu organu omogočajo enolično identifikacijo fizične osebe, in sicer poleg osebnega imena še ali datum rojstva in naslov prebivališča ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o davčni številki zavezanca za davek.

(5) Davčni organ sme na podlagi enoličnega identifikacijskega znaka motornega vozila tretji osebi razkriti podatek o tem, ali so za to vozilo plačane obvezne dajatve v skladu z zakonom o obdavčenju.

(6) Davčni organ sme delodajalcu razkriti podatke o številu mesecev, za izplačila, v katerih je za posameznega zavezanca, ki je zaposlen pri njem, že bila uveljavljena posebna davčna osnova – napotitev na čezmejno opravljanje dela v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ter podatek o času začetka prve napotitve, za katero je bila uveljavljena posebna davčna osnova. Davčni organ sme podatke razkriti za obdobje deset let od prve napotitve na čezmejno opravljanje dela.

(7) Davčni organ na podlagi drugega, tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena upravičeni osebi razkrije podatke brez soglasja oziroma brez predhodnega obvestila zavezancu za davek, na katerega se podatki nanašajo.

(8) Davčni organ na svojih spletnih straneh javno objavi podatke o zavezancu za davek, ki mu je po uradni dolžnosti prenehala identifikacija za namene DDV, in sicer davčno številko, firmo, sedež, datum pridobitve identifikacijske številke za DDV, datum prenehanja identifikacije za namene DDV in razlog prenehanja identifikacije za namene DDV.

(9) Osebe, ki so jim bili na podlagi tega člena razkriti podatki, ki so davčna tajnost, smejo te podatke uporabiti samo za namene, za katere so jim bili dani.

39. člen (obveznost dajanja podatkov)

(1) Osebe iz 31. člena tega zakona ter druge osebe, ki so z zakonom pooblaščen, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu, če tako zahteva, dati na razpolago vse podatke, potrebne za pobiranje davkov, ter v tem obsegu tudi omogočiti davčnemu organu vpogled v svojo dokumentacijo. Na razpolago morajo dati tudi vso dokumentacijo, ki jo vodijo, in zbirke podatkov, ki jih vodijo v obliki registrov, evidenc ali zbirov podatkov, ne glede na to, ali so z zakonom predpisane kot obvezne, če in v obsegu, kot so potrebne za pobiranje davkov, in druge informacije, ki so pomembne pri pobiranju davka, vključno s svojo davčno številko in davčnimi številkami drugih oseb, s katerimi morajo razpolagati v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, ter enotnimi matičnimi številkami občana, če se v evidencah ne vodijo podatki o davčni številki.

(2) Davčni organ pridobiva podatke v skladu s prvim odstavkom tega člena:

1. avtomatično, če sta tak način dajanja podatkov in vrsta zahtevanih podatkov določena z zakonom,
2. na zahtevo, če ni s tem zakonom drugače določeno, ali
3. na kraju samem.

85.a člen (elektronsko vročanje prek portala eDavki)

(1) Davčni organ pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, vroča dokumente prek informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: portal eDavki).

(2) Davčni organ vroča dokumente prek portala eDavki tudi drugim davčnim zavezancem, če se prijavijo v sistem elektronskega vročanja prek omenjenega portala. Prijava velja do odjave iz sistema elektronskega vročanja, ki se opravi prek portala eDavki. Vročitev dokumenta velja za opravljeno, če je bila odjava dana, ko je bil dokument že odložen in je davčni zavezanec že prejel obvestilo iz tretjega odstavka tega člena o prejemu dokumenta.

(3) Davčni organ odloži dokument, ki ga je treba vročiti, v portal eDavki in prek njega obvesti zavezanca za davek, da je prejel dokument, ki mu ga je treba vročiti. Informativno sporočilo o elektronsko odloženem dokumentu zavezanec za davek prejme tudi na elektronski naslov, če ga je sporočil organu.

(4) Zavezanec za davek dokument prevzame s portala eDavki tako, da z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila dokaže svojo istovetnost in prevzame dokument v elektronski obliki ter elektronsko podpiše vročilnico.

(5) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko zavezanec za davek z elektronskim podpisom vročilnice prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko mu je bilo obvestilo puščeno prek portala eDavki, velja vročitev za opravljeno z dnem pretoka tega roka. Portal eDavki dokument po preteku šestih mesecev od dneva vročitve izbriše, zavezanec za davek pa ga lahko prevzame pri davčnem organu.

(6) Če ima zavezanec za davek pooblaščenca za vročanje, se dokument temu vroči tako, da se odloži na portal eDavki, pooblaščenca za vročanje pa se pošlje informativno sporočilo iz tretjega odstavka tega člena. Glede vročitve dokumenta pooblaščenca za vročanje se uporabljata četrta in peti odstavek tega člena.

(7) Podrobnejši način elektronskega vročanja določi minister, pristojen za finance.

(8) Ta člen se ne uporablja, če zakon o obdavčenju določa drugače.

247. člen (izmenjava podatkov na zaprosilo)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke pristojni organ organu države prosilke pošlje vse podatke, s katerimi razpolaga ali jih lahko pridobi.

(2) Zaprosilo iz prejšnjega odstavka lahko vsebuje tudi obrazloženo zaprosilo za davčni nadzor. Če pristojni organ meni, da ta ni potreben, o razlogih takoj obvesti organ države prosilke.

(3) Pristojni organ na izrecno zaprosilo zagotovi tudi izvirne dokumente.

(4) Za zagotovitev podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena pristojni organ uporabi vsa pooblastila, ki mu jih daje veljavna zakonodaja v zvezi z enakovrstnimi postopki v Republiki Sloveniji.

(5) Pristojni organ posreduje podatke takoj, najpozneje pa v šestih mesecih po prejemu zaprosila. Ne glede na prejšnji stavek pristojni organ posreduje podatke v dveh mesecih po prejemu zaprosila, če z njimi že razpolaga.

(6) Pristojni organ in organ države prosilke se lahko za posamezen primer dogovorita o drugačnih rokih, kot so določeni v prejšnjem odstavku, če davčni organ utemeljeno domneva, da bo pridobivanje podatkov trajalo dlje kot šest mesecev.

(7) Prejem zaprosila iz prvega in drugega odstavka tega člena pristojni organ potrdi takoj, najpozneje pa v sedmih delovnih dneh po prejemu zaprosila.

(8) Pristojni organ v enem mesecu po prejemu zaprosila obvesti organ države prosilke o pomanjkljivostih zaprosila in potrebi po dodatnih informacijah o okoliščinah. V tem primeru začne rok iz šestega odstavka tega člena teči naslednji dan po dnevu, ko pristojni organ prejme dodatne informacije.

(9) Pristojni organ takoj, najpozneje pa v treh mesecih po prejemu zaprosila, obvesti organ države prosilke o razlogih, zaradi katerih ne more izmenjati zaprošenih podatkov v predpisanem roku, ter pri tem navede rok, v katerem bo zaprošene podatke poslal.

(10) Če pristojni organ z zaprošenimi podatki ne razpolaga, jih ne more pridobiti oziroma če v skladu z 250. členom tega zakona organu države prosilke ni dolžan nuditi pomoči, o razlogih za to takoj, najpozneje pa v enem mesecu po prejemu zaprosila obvesti organ države prosilke.

248. člen (avtomatična izmenjava podatkov)

(1) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči organu druge države članice EU podatke o dohodkih in premoženju rezidentov te druge države članice EU, s katerimi razpolaga, in sicer o:

- dohodkih iz zaposlitve;
- produktih življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih EU o izmenjavi podatkov ali v drugih podobnih ukrepih;
- lastništvu nepremičnin in iz njih izhajajočem dohodku.

(2) Pristojni organ lahko pristojnemu organu druge države članice EU sporoči, v zvezi s katerimi vrstami dohodkov in premoženja ne želi prejemati podatkov.

(3) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice EU, v zvezi z davčnimi obdobji, ki se nanašajo na račun, o katerem se poroča, sporoči naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčna številka) ter datum in kraj rojstva osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi pravil o dolžni skrbnosti iz Priloge I in Priloge II Direktive 2014/107/EU ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, pa ime, naslov in davčno številko subjekta ter ime, naslov, davčno številko ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča;
2. številko računa;
3. davčno številko, naziv in naslov poročevalske finančne institucije;
4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, o zaprtju računa;
5. v primeru skrbniškega računa:
 - skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se vsakokrat vplačajo ali pripišejo na račun ali v zvezi z računom med koledarskim letom, in
 - skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa finančnih sredstev, ki se vplača ali pripiše na račun med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali zastopnik imetnika računa;
6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, vplačanih ali pripisanih na račun med koledarskim letom, in
7. v primeru računov, ki niso opisani v 5. ali 6. točki tega odstavka, skupni bruto znesek, plačan ali pripisan imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija dolžnik, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih imetniku računa med koledarskim letom.

(4) Pošiljanje podatkov iz prejšnjega odstavka ima prednost pred pošiljanjem podatkov po drugi alineji prvega odstavka tega člena.

(5) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo najmanj enkrat letno, in sicer v šestih mesecih po koncu davčnega leta.

(6) Pristojni organ se lahko dogovori s pristojnim organom druge države članice EU o avtomatični izmenjavi podatkov za dodatne kategorije dohodkov in premoženja.

(7) Podatki iz tretjega odstavka tega člena se sporočajo letno, in sicer v devetih mesecih po koncu koledarskega leta, na katero se nanašajo.

251. člen

(sodelovanje v postopku pobiranja davkov in sočasni davčni nadzor)

(1) Na podlagi pisnega zaprosila organa države prosilke lahko pristojni organ dovoli pooblaščenim uradnim osebam organa države prosilke, da so navzoče pri opravljanju nalog davčnega organa v Republiki Sloveniji. Pooblaščene uradne osebe se izkažejo s pooblastilom.

(2) Kadar pristojni organ ugotovi, da zaprosilo, obvesti organ države prosilke o času, kraju in pogojih sodelovanja v postopku pobiranja davkov.

(3) Pristojni organ pooblaščenim uradni osebi države prosilke za namene iz prvega odstavka tega člena zagotovi pregled dokumentacije in izvode dokumentacije, do katere ima dostop.

(4) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organi ene ali več držav prosilk določi, da davčni organ sodeluje v sočasnem davčnem nadzoru zavezancev za davek, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, z namenom, da si organi teh držav članic EU izmenjajo tako pridobljene informacije. Davčni organ opravlja naloge sočasnega davčnega nadzora v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka pristojni organ obvesti pristojni organ v drugi državi članici EU o zavezancih za davek, ki jih predlaga za sočasni davčni nadzor, in razlogih zanj ter opredeli časovno obdobje opravljanja sočasnega davčnega nadzora.

(6) Po prejemu zaprosila za sočasni davčni nadzor pristojni organ potrdi sodelovanje, če je to glede na okoliščine primerno, sicer organu države prosilke pošlje obrazloženo zavrnitev.

(7) Za vsak sočasni davčni nadzor pristojni organ sporoči ime in priimek uradne osebe, odgovorne za spremljanje in usklajevanje postopka sočasnega davčnega nadzora.

252. člen **(varovanje in razkritje podatkov)**

(1) Vsi podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se obravnavajo kot davčna tajnost.

(2) Podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se lahko uporabijo:

- v postopku pobiranja davkov iz 244. člena tega zakona, vključno z upravno ali sodno presojo, in
- v kazenskem postopku, začetem zaradi kršitev davčnega prava.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko pridobljeni podatki uporabijo tudi za odmero in izterjavo drugih davščin iz 215. člena tega zakona ter za odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pristojni organ dogovori s pristojnim organom druge države članice EU, da se podatki, ki jih je pridobil, uporabijo tudi za druge namene, vendar le, če bi v skladu z veljavnimi predpisi v Republiki Sloveniji takšne podatke v podobnih okoliščinah lahko uporabili tudi za te druge namene.

(5) Pristojni organ lahko na podlagi vnaprejšnjega obvestila državi članici EU, od koder podatki izvirajo, te podatke posreduje na način, določen v tem poglavju, za namene uporabe iz drugega in tretjega odstavka tega člena, tretji državi članici EU, če meni, da bi bili lahko zanj koristni, razen če država članica EU, od koder podatki izvirajo, temu v 10 delovnih dneh od prejema obvestila nasprotuje.

(6) Podatki, poročila, izjave in vsi drugi dokumenti, ki jih pristojni organ v zvezi z izvajanjem tega poglavja pridobi od organa zaprosene države, imajo za namene dokazovanja enako dokazno moč, kot če bi bili pridobljeni od upravnega organa v Republiki Sloveniji.

253.b člen **(obveščanje in poročanje Evropski komisiji)**

(1) Ministrstvo, pristojno za finance, na način, kot ga določi Evropska komisija:

- a) Evropsko komisijo obvešča o podatkih iz prvega odstavka 248. člena tega zakona, s katerimi razpolaga in jih lahko s pristojnimi organi drugih držav članic EU izmenjuje avtomatično v skladu s tem zakonom, ter
- b) Evropski komisiji najmanj enkrat letno sporoča statistične podatke o obsegu avtomatične izmenjave podatkov iz prvega odstavka 248. člena ter prvega odstavka 248.a in 248.b člena tega zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za finance, Evropsko komisijo obvesti tudi o vseh spremembah glede razpoložljivosti podatkov iz prvega odstavka 248. člena tega zakona ali glede obsega avtomatične

izmenjave podatkov, če se ta spremeni zaradi dodatnih dogovorov z drugimi državami članicami EU ali na podlagi mednarodne pogodbe s tretjo državo.

(3) Ministrstvo, pristojno za finance, Evropsko komisijo obvesti tudi o spremembah v zvezi s seznamom subjektov oziroma računov, ki bi jih bilo treba obravnavati kot neporočevalske finančne institucije oziroma kot izključene račune, če se ta spremeni zaradi spremembe statusa neporočevalske finančne institucije ali statusa računa kot izključenega računa.

256.b člen **(zahteva za začetek postopka skupnega dogovarjanja)**

(1) Davčni zavezanec, ki meni, da ni bil ali ne bo obdavčen v skladu z mednarodno pogodbo, lahko najkasneje v treh letih od predložitve obračuna davka, davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega postopka oziroma vročitve odmerne odločbe vloži pisno zahtevo za začetek postopka skupnega dogovarjanja s pristojnim organom druge države (v nadaljnjem besedilu: zahteva), v katerem se odloči o obravnavi dohodka ali premoženja po mednarodni pogodbi (v nadaljnjem besedilu: dogovor), ne glede na pravna sredstva, ki jih dovoljuje pravni red Republike Slovenije. Pred predložitvijo obračuna davka, davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega postopka oziroma pred vročitvijo odmerne odločbe pa lahko davčni zavezanec vloži zahtevo, če meni, da je že iz prvega uradnega obvestila verjetno izkazano, da bo prišlo do obdavčitve, neskladne z mednarodno pogodbo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek davčni zavezanec ne more vložiti zahteve, če je glede vprašanja obdavčitve v upravnem sporu že izdana pravnomočna sodba.

(3) Zahteva se vloži pri pristojnem organu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ). Davčni zavezanec, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za veliko gospodarsko družbo, zahtevo in izvod dopolnitve zahteve iz šestega odstavka tega člena hkrati vloži pri vseh pristojnih organih držav, na katere se vprašanje obdavčitve nanaša. Pristojni organ v dveh mesecih od prejema zahteve potrdi prejem zahteve davčnemu zavezancu in o prejeti zahtevi obvesti pristojni organ druge države, na katerega se zahteva nanaša, ter o jeziku, v katerem namerava voditi postopek.

(4) Zahteva se vloži v slovenskem in angleškem jeziku. Priloženim dokumentom, sestavljenim v tujem jeziku, ki niso v angleškem jeziku, je treba priložiti prevod v angleškem jeziku.

(5) Zahteva mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke davčnega zavezanca in drugih relevantnih oseb,
2. podatke o davčnih obdobjih, na katera se nanaša vprašanje obdavčitve,
3. dejstva, dokaze in okoliščine, odločilne za presojo o vprašanju obdavčitve,
4. navedbo predpisov in mednarodne pogodbe, ki se uporablja oziroma je pomembna v konkretnem primeru, ki se razlaga in uporablja v povezavi z vprašanjem obdavčitve,
5. podatke v zvezi z zahtevo ter dokazila, s katerimi davčni zavezanec:
 - izkazuje razloge, zaradi katerih meni, da ni bil ali ne bo obdavčen v skladu z mednarodno pogodbo,
 - seznanil pristojni organ z obračunom ali odločbo, s katero je bil obračunan ali odmerjen davek,
 - seznanil pristojni organ z vloženimi pravnimi sredstvi in izdanimi upravnimi odločbami in sodbami iz prejšnje alineje,
 - seznanil pristojni organ s tem, da je že bila vložena zahteva oziroma da že teče postopek skupnega dogovarjanja in poda izjavo, da bo postopek skupnega dogovarjanja na podlagi te zahteve zaključen,
 - seznanil pristojni organ s tem, ali je vložil zahtevek pri pristojnem organu druge države,
 - poda izjavo, s katero se zavezuje, da bo na zahtevo pristojnih organov, svetovalne komisije in komisije za alternativno reševanje sporov v postavljenem roku pravilno navajal dejstva in predlagal dokaze v zvezi z zahtevo, predvsem pa se izjavil o dejstvih, pomembnih za rešitev vprašanja obdavčitve,
 - poda izjavo, da so vsi podatki v zahtevi resnični, pravilni in popolni,
 - poda izjavo, da bo v treh mesecih od vročitve zahteve pristojnega organa predložil podatke, dokaze in dokumente, potrebne za razjasnitev vprašanja obdavčitve,

- poda izjavo, da bo v zvezi s postopkom skupnega dogovarjanja spoštoval določbe tega poglavja, ki urejajo prekinitev postopka, ki je v teku oziroma da bo sprožil postopke za prekinitev postopkov, ki tečejo v zvezi z reševanjem vprašanja obdavčitve.

(6) Pristojni organ lahko v treh mesecih od prejema zahteve iz prvega odstavka tega člena od davčnega zavezanca zahteva informacije, pomembne za razjasnitev vprašanja obdavčitve. Davčni zavezanec mora v treh mesecih od vročitve zahteve predložiti podatke, dokaze in dokumente. Informacije, pomembne za razjasnitev vprašanja obdavčitve, lahko pristojni organ zahteva tudi v postopku skupnega dogovarjanja.

(7) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše podatke, dokazila in dokumente, ki jih vsebuje zahteva iz petega odstavka tega člena.

(8) Minister, pristojen za finance, za namene vodenja postopka po tem poglavju določi vrsto informacij in način pošiljanja informacij med Ministrstvom za finance in Finančno upravo Republike Slovenije.

(9) Ta člen se smiselno uporablja tudi za zahteve, ki jih prejme pristojni organ od pristojnega organa druge države ali od rezidenta druge države.

257. člen **(ustanovitev svetovalne komisije)**

(1) Davčni zavezanec lahko pristojnemu organu pisno predlaga ustanovitev svetovalne komisije, če:

- je samo eden izmed pristojnih organov ugodil njegovi zahtevi, ali
- v roku iz prvega in drugega odstavka 256.e člena tega zakona ni bil dosežen dogovor.

(2) Davčni zavezanec ne more vložiti predloga za ustanovitev svetovalne komisije:

- dokler je mogoče vložiti tožbo zoper sklep o zavrženju zahteve ali odločbo o zavrnitvi zahteve,
- dokler teče postopek pred sodiščem zoper sklep o zavrženju zahteve ali odločbo o zavrnitvi zahteve, ali
- če je bila v zvezi z zavrženim sklepom ali odločbo o zavrnitvi zahteve sprejeta odločitev sodišča, ki veže pristojni organ, ali če je bila v drugi državi o zahtevi sprejeta odločitev, ki veže pristojni organ druge države.

(3) Davčni zavezanec, ki je bil pravnomočno kaznovan za hujši davčni prekršek ali pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje davčne zatajitve, ne more vložiti predloga za ustanovitev svetovalne komisije, četudi gre za vprašanje obdavčitve, ki ni v skladu z mednarodno pogodbo. Če zoper davčnega zavezanca iz prejšnjega stavka teče prekrškovni postopek za hujši davčni prekršek ali kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja davčne zatajitve, se postopek skupnega dogovarjanja prekine, dokler prekrškovni in kazenski postopek ni pravnomočno končan.

(4) Pristojni organ lahko zavrne ustanovitev svetovalne komisije, če ne gre za vprašanje dvojne obdavčitve. O zavrnitvi mora nemudoma obvestiti davčnega zavezanca in pristojni organ druge države.

(5) V primerih iz prve alineje prvega odstavka tega člena se predlog vloži v 50 dneh od prejema sklepa o zavrženju zahteve ali odločbe, s katero pristojni organ zavrne zahtevo, če zoper sklep ali odločbo ni bila vložena tožba. Če je bila zoper sklep ali odločbo vložena tožba, se vloži predlog v 50 dneh od prejema sodbe, s katero je sodišče ugodilo tožbi. Predlog za primere iz druge alineje prvega odstavka tega člena se vloži v 50 dneh od prejema obvestila iz tretjega odstavka 256.e člena tega zakona.

(6) Z ustanovitvijo svetovalne komisije predsednik svetovalne komisije nemudoma seznaní davčnega zavezanca.

258.b člen

(stroški postopka skupnega dogovarjanja)

(1) Stroški, ki nastanejo pristojnemu organu med postopkom ali zaradi postopka skupnega dogovarjanja, gredo v breme pristojnega organa, stroške svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov krijeta pristojna organa po enakih delih, razen če se pristojna organa dogovorita drugače.

(2) Davčnega zavezanca bremenijo stroški, ki jih ima zaradi postopka skupnega dogovarjanja, kot so stroški za zamudo časa, izgubljeni zaslužek, pravno zastopanje, strokovno pomoč, in drugi stroški v zvezi z izpolnjevanjem zahtev svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena davčni zavezanec krije vse stroške uglednih neodvisnih oseb, če:

- je v postopku skupnega dogovarjanja umaknil zahtevo,
- je zaradi zavrnitve zahteve predlagal ustanovitev svetovalne komisije ali
- je svetovalna komisija podala mnenje, da niso podani pogoji za začetek skupnega dogovarjanja.

(4) Pristojni organ izda odločbo, s katero odloči o stroških iz prejšnjega odstavka.

(5) Ugledni neodvisni osebi pripada povračilo dejanskih stroškov, ki jih je imela zaradi sodelovanja v postopku skupnega dogovarjanja, in nadomestilo za sodelovanje v postopku skupnega dogovarjanja. Višino nadomestila določi minister, pristojen za finance.

288. člen (način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve mora davčni zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za pretekli mesec pri davčnem organu.

(2) Nerezident napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve vloži v 15 dneh od dneva izplačila dohodka pri davčnem organu.

(3) Davčni zavezanec za redni mesečni dohodek, prejet iz delovnega razmerja, ali pokojnino vloži pri davčnem organu napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva, ko je v davčnem letu prvič prejel dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino.

(4) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena mora ponovno vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v davčnem letu v 15 dneh od dneva, ko je prejel spremenjeno višino rednega mesečnega dohodka iz delovnega razmerja ali pokojnine, ali ko se spremenijo drugi pogoji, ki vplivajo na višino akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, če ta sprememba znaša več kot 10%.

291. člen (rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega in drugega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz tretjega odstavka 288. člena tega zakona izda davčni organ v 15 dneh od dneva vložitve napovedi odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter določi obroke za plačevanje akontacije.

(3) Na podlagi napovedi iz četrtega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ na novo izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter na novo določi obroke v 15 dneh od vložitve napovedi.

(4) Davčni organ odloči o novi akontaciji dohodnine od dohodka iz zaposlitve in o poročunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidenta iz prvega odstavka 289. člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

370.a člen **(odlog plačila davka pri izstopni obdavčitvi)**

(1) Prvi obrok davka od vključenih skritih rezerv po 54.a členu ZDDPO-2, ki ga davčni zavezanec plača po 54.b členu ZDDPO-2, zapade v plačilo v 30 dneh od predložitve davčnega obračuna, vsak naslednji obrok pa po poteku enega leta od zapadlosti predhodnega obroka.

(2) Za čas, ko je davčnemu zavezancu odloženo plačilo davka od vključenih skritih rezerv po določbah VII.a poglavja ZDDPO-2, se za odloženi znesek davka obračunajo obresti v skladu s 104. členom tega zakona.

(3) Davčni zavezanec v davčnem obračunu, v katerem razkrije skrite rezerve po prvem odstavku 54.a člena ZDDPO-2, navede podatek o številu obrokov, zneske in zapadlost obrokov ter znesek obračunanih obresti za odloženi davek.

(4) Davčni organ lahko v zvezi z odlogom davka po prvem odstavku tega člena zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti v skladu z določbami tega zakona.

(5) Davčnemu zavezancu v plačilo nemudoma zapadejo vsi naslednji neplačani obroki davka, če:

1. se prenesena sredstva ali poslovanje poslovne enote zavezanca prodajo ali kako drugače odsvojijo;
2. se prenesena sredstva naknadno prenesejo v državo, ki ni država iz drugega odstavka 54.b člena ZDDPO-2;
3. se davčno rezidentstvo ali poslovanje poslovne enote zavezanca naknadno prenese v državo, ki ni država iz drugega odstavka 54.b člena ZDDPO-2;
4. gre zavezanec v stečaj ali preneha poslovati ali
5. zavezanec zamudi s plačilom obroka.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE:

- **MSP-test**
- Tabela: Pripombe in predlogi javnosti na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (javna obravnava)

